

NOVA ГАЗЕТА

№20(377), Травень 26, 2016, Нью-Йорк

№20(377), May 26, 2016, New York

АМЕРИКА І СВІТ
ВАШИНГТОН-ХАНОЙ-ТОКІО: АЗІЙСЬКЕ
ТУРНЕ БАРАКА ОБАМИ **СТОР. 5**

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю
МАЙДАНІВЕЦЬ: «НА ЗМІНУ ОДНІЙ
БАНДІ ПРИЙШЛА ІНША» **СТОР. 8-9**

У ГРОМАДІ
ЧОМУ ЗАЧИНЯЄТЬСЯ СИМВОЛ
УКРАЇНСЬКОГО НЬЮ-ІОРКА? **СТОР. 16-17**

ДОВОЛА СВІТУ
РОЗДУМИ ПІД ПРАЗЬКИМ ОРЛОЄМ:
ЧАС - ВЕЛИЧИНА ЗМІННА **СТОР. 20- 21**

ВЕЛИКЕ „СЕРЦЕ“ МАЛЕНЬКОЇ УКРАЇНИ

СТОР. 14-15

НАДІЯ САВЧЕНКО - ВДОМА!

СТОР.7

Мистецька група Яра представляє театральну виставу:

ТЕМНА НІЧ, ЯСНІ ЗОРІ

У 1858 році Тарас Шевченко повернувся до Санкт-Петербурга після 10 років заслання. Там він познайомився із афро-американським трагіком Айрою Олдріджем і намалював його портрет.

3-19 червня, 2016

четверги, п'ятниці та суботи 7:30, в неділі 2:00

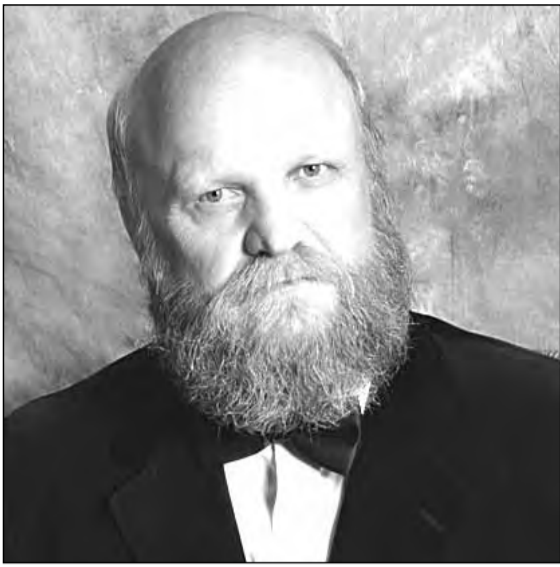
створила Яра мистецька група
Шон Іден, Юліян КитастиЙ
Марія Плешкевич
Барак і Шона Такер
та Джеремі Тарді
режисер Вірляна Ткач

Театр Ля Мама
74 East 4th St
в Нью-Йорку

квитки \$18/\$13 (646) 430-5374

http://lamama.org/dark_night/

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

1 червня – Всесвітній день захисту дітей. Цього дня людство вже вкотре скрушно хитатиме головами, обурюючись, що багато дітей на нашій планеті не тільки вмирають від голоду й хвороб, не доживши навіть до 5 років, а й використовуються як дешева робоча сила, об'єкт задоволення сексуальних фантазій чи навіть як спеціальні загони бойовиків.

У розбитій дощенту Сирії дітей не тільки вбивають, а й використовують їх як «живий щит» під час воєнних операцій. «Рідко можна побачити таку жорстокість», яку урядова сирійська армія чинить щодо дітей, яким немає й десяти років, цитує інформаційне агентство AFP Радхіку Кумарасамі. Відповідний звіт уповноважена ООН з питань дітей в збройних конфліктах представила в Нью-Йорку. За словами Кумарасамі, самі діти розповідають, що їх саджали на танки, аби стримати повстанців від нападу, або в автобуси, які везли солдатів на військові операції.

За даними ООН, в різних куточках світу в збройних конфліктах беруть участь більше 300 тисяч дітей, віком до 15 років. За останнє десятиріччя в «гарячих точках» планети загинуло 2 мільйона дітей, ще 6 мільйонів отримали серйозні поранення або стали інвалідами.

За даними Управління Верховного комісара ООН у справах біженців, в Україні сотні тисяч вимушених переселенців, з яких кожен третій – дитина. І кожної години ця цифра збільшується. Пригадую своє щасливе дитинство й слюзи підступають до горла, коли уявлю, яким воно є для дітей з Донбасу. Не можна спокійно роздивлятися фотографії, на яких зафіксовано миттєвості їхнього дитинства. Бомби, смерть, руйни, слюзи, пуста, голод... І дорослі очі в дітей, очі біблійних мудреців. Кажуть діти війни дуже швидко дорослішають. А ще лікарі-психіатри попереджають, що воєнні шрами на душах дітей даватимуться взнаки все життя.

Наша громада багато й постійно допомагає біженцям з Донбасу. Але чи достатньо ми робимо, щоб допомогти дітям війни? Адже вони потребують нашої допомоги найбільше. Надходить літо, в громаді є відпочинкові оселі, табори для сумівців і пластунів. Можливо, варто запросити на літні вакації дітей, яким війна перекреслила найпрекраснішу пору в житті людини – дитинство. Нехай відірвуться, відійдуть від тамтешніх жахів, відпочинуть, відігріються. Такі табори були б нашим чудовим внеском у спільну справу допомоги Україні.

А ще можна взяти дітей на літо в родини. Хоч не кожна родина спроможна на таке. Але є серед нас і заможні родини, в яких виростає одна дитина. Було б чудово, якби на літо до неї приїхав (приїхала) друг (подруга) з України. Це було б добре обопільно. Бо дитина, яка виростає сама, в тепличних умовах, дорослого перетворюється на жадного й бездушного Скруджа з повісті Чарльза Дікенса «Різдвяна пісня». А вдвох чи втрох вони й мову один в одного вивчать, і потоваришують, і літо проведуть весело й змістовно.

Всесвітній день захисту дітей – це не тільки листок календаря. Це й нагода замислитися, чи всі діти на нашій планеті лягають спати ситими, чи всі вони мають одяг і взуття, чи всі ходять до школи, а влітку відпочивають і набираються сил перед наступним навчальним роком. Ні, не всі. І варто лише усім нам переказати на ЮНІСЕФ (дитячий фонд ООН) кілька десятків доларів, аби в мільйонів дітей нашої планети з'явилися харчі, забавки, одяг, взуття, шкільне приладдя... Це так мало для нас і так багато для них, знедолених дітей, які також хочуть, щоб дитинство згадувалося як найпрекрасніша пора їхнього життя.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Як відомо, один з давньогрецьких міфів розповідає про скульптора Пігмаліона, який створив таку прекрасну статую, що закохався в неї і почав по-тай бажати, щоб вона ожила. Бажання було таким сильним і нав'язливим, що одного разу Афродіта таки зглянулася над нещасним безумцем і оживила створеного ним ідола. Цей міф чудово підходить як інструмент для препарування нашої політичної реальності, що склалася навколо Донбасу. Причому трупний сморід тим ближче, чим ближче літній період, на який теоретично мають припасти й вибори на окупованій території і (як нещодавно

ПРО ЩО МОВЧИТЬ ШІГМАЛІОН

з'ясувалося) амністія, якої вимагають бойовики за звільнення українських заручників.

Власне, щоб розкрити весь Мінський процес, досить, як і в анатомії, лише однієї його частини. Саме в цьому ключі амністія так важлива на сьогодні. Дискусія про державні індульгенції для «тих, хто схибив» триває вже дуже давно. Внесена в «дорожню карту», вона слугує подразником, який викликає національний головний біль, і таким же приводом для маніпуляцій любителів георгіївських стрічок. Останні, в особі головного «республіканця» О.Захарченка, за період мінських торгів встигли наговорити стільки відвертостей, що могли б уже скласти антологію «антимінська». Серед них і постійна мантра про те, що Україна – ворожа держава, і що «ДНР» не має до неї жодного стосунку, і що парламент повинен погодити з «Народною радою» українську Конституцію і багато-багато іншого... Сюди ж входять і останні заяви про амністію при постійній роботі гармат у районі ДАП і Авдіївки. І це вже не кажучи про те, що вимагати амністії від держави, яку вважаєш іноземною, – все одно, що зраджувати повію з дружиною. Ситуація надто вже нагадує сентенцію «вона не хоче, а мені й не треба».

Тонкість лева, з якого колись починався дипломатичний Мінськ, у зрізі амністії перетворилася на абсурд і глухий кут, так само як і кожен з пунктів єдиного на сьогодні національного плану. Тут слід зробити невеликий екскурс в історію. А що, власне, за публіка нині наповнює собою «збройні сили «ДНР»? Спробувавши відповіді на це запитання, ми зрозуміємо, наскільки далека ідея амністії від реального стану речей, – так само як далекий від нього й сам Мінськ, що відгонить запахом білоруських боліт. Як і влітку 2014-го, доблесні війська «руського мира» поповнюються з трьох «джерел»: місцевого люду, приїжджих найманців і регулярних частин РФ. У процентному співвідношенні частка місцевих упала в кілька разів: відповідно до класичних великодержавних рецептів, їх використовували як «гарматне м'ясо», затикаючи дірки на фронті протягом усього 2014-го – початку 2015-го. Звідси – досить сумна соціологія. Якщо труни «відпущеників» «почесно» відправляють назад у Росію, а всі інші охочі до гострих відчуттів з РФ поповнюють донецькі кладовища, то місцевих часто-густо просто загрибають екскаваторним ковшем де-небудь у районі

Донецького коксохімзаводу. Попри це, саме місцевий контингент і становить основний амністований електорат: так чи інакше, українського паспорта їх ще ніхто не позбавляв. Та от парадокс: амністія для більшості місцевих, які вижили, важлива не більше, ніж перейменованій Радою макіївський мікрорайон. Чому? Все дуже просто. Більшість учорашніх «ополченців» Макіївки, Донецька або Тореза вже півроку як успішно залишили свої частини, дезертирувавши або звільнившись і занурившись з головою в одну з найбільш значимих «скріп» – запій. Кожен з них повернувся до свого звичного довоєнного існування і тепер по 12 годин віддає роботи за платню б200 рублів, аби мати можливість в інші 12 годин напиватися так, щоб не пам'ятати про завтрашній день.

Амністія, яка відкриває шлях до українських реалій, жодним чином цих реалій не змінює, усвідомлення чого просочується навіть у пропитий мозок тих, хто потенційно може бути амністований. Учорашній шахтар, який раптом почав штовхати колесо історії 2014-го, а потім повернувся на рідну шахту 2016-го, в останню чергу думає про перспективу бути прощеним і почати нове життя, не вважаючи себе ані винним, ані здатним до цього самого нового життя. За два роки війни навряд чи бодай раз довелось чути про щире каяття або помилку, хоча в багатьох, хто звільнився з лав «ополчення», справді був шанс прийти з повинною за програмою СБУ. Але всі вважали за краще вантажити хури й лагодити зливні бачки – залежно від того, хто в чому знайшов себе «на цивільці». Що, до речі, не знімає запитань і до держави, яка виявилася нездатною сформулювати якісну різницю між українським Бахмутом і окупованою Макіївкою.

Хай там як, але більшості представників місцевого контингенту наплювати на обіцяну індульгенцію. Хтось справді не проти бути прощеним хіба для того, щоб мати можливість безперешкодно виїжджати в той-таки Бахмут по дешеві «нацистські» ковбаси й сосиски. До другої групи входять і зовсім заїжджі гості: це люди, які приїхали на Донбас на сафарі. Не слід думати, що це виключно росіяни. Є тут і сербські четники, і «воїни Аллаха», і французькі соціалісти, і навіть два-три американці, які вважають Обаму міжнародним злочинцем, якщо вірити репортажам LifeNews. Є й геть специфічний контингент з Латинської Америки, який чомусь вважає себе «воїнами Вальгалли».

До слова, базуються бразильські скандинави в «рускомирной» Макіївці. Але російських гостей усе ж таки найбільше. Розсортувати цю публіку за будь-яким критерієм навряд чи можливо, хіба що зарахувавши їх усіх скопом до категорії експонатів ідейної кунсткамери. Що вже судити про те, хто з них скоював злочини, а хто – ні, до кого дотягнуться неабияк отергла рука українського правосуддя, а хто продовжить ненавидіти Обаму десь у Сан-Паулу...

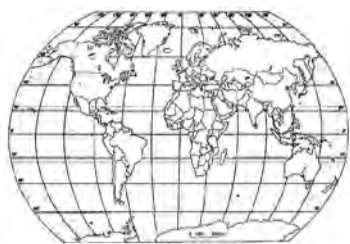
І, нарешті, найбільш делікатний момент. Мова про бійців регулярних частин РФ, що хизуються в камуфляжі без нашивок і питають, як доїхати до зупинки в трьохстах метрах від них. Попри те, що багато хто з них відомий поіменно, вимога амністії для всіх учасників конфлікту перетворює можливий міжнародний трибунал на гру в одні ворота. На гру, в якій цинічне «їх там немає» перетвориться на знущальне «так ви всіх їх пробачили». Зрозуміло, ці міркування навіть не зачіпають самої суті питання, стосуючись лише формального його боку. Диявол війни – завжди в сатанинських деталях. Макіївський покривельник, який, будучи командиром «Града» поклав взвод наших бійців, а потім продовжив кар'єру місцевого вантажника, на запитання «А не шкода тобі було українських бійців?» відповів просто: «Мені було шкода череду корів, яких ми поклали разом з їхнім взводом...» Чи видно в Мінську ці деталі, чи там лише переставляють фігурки, не вникаючи у справжні правила гри?

Іноді складається абсурдне враження, що єдина стратегія проти Кремля – це дотримуватися його стратегії, адже цей випадок, здається, Москва навіть не розглядає. Неможливо собі уявити, щоб ми виконали Мінськ у тому його божевільному тлумаченні, яке нав'язує нам Кремль: амністія – при щоденних обстрілах, вибори – при вагонах ракет, які везуть у Харцизьк. І тут на сцену виходить наш міф. Якщо придивитися уважніше, то стане очевидно: втратити мету для одержимого так само фатально, як і досягти її. Всі розмови про амністію, вибори й зміну Конституції важливі лише в тій частині, в якій вони неможливі. І саме в їх неможливості й полягає головний козир Кремля. Хоч як слізно Пігмаліон благов Афродіту оживити його статую, потай він готовий вічно просити. Про що греки тактовно умовчують.

Станіслав Васін
«Дзеркало тижня»

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

ГУМАНІТАРНИЙ САММІТ У СТАМБУЛІ

У Стамбулі протягом 23-24 травня під егідою ООН відбувався самміт з гуманітарних питань. Його учасники домовилися збільшити фінансування гуманітарних місій, покращити доставку допомоги, збільшити підтримку біженців, гарантувати дотримання міжнародного права та запобігати кризам, що призводять до міграції. «Дещо розчарує

Сьогодні у світі, за даними ООН, невідкладної допомоги потребують щонайменше 130 мільйонів осіб

відсутність на цьому форумі керівників багатьох країн, особливо представників «великої

сімки», за винятком канцлера Німеччини Ангели Меркель. Я закликаю їх до більш активної

участі», – сказав на самміті генеральний секретар ООН Пан Гі Мун.

«Цей самміт, у якому взяли участь лідери понад 60 держав світу та представники понад тисячі неурядових організацій, допоміг усвідомити, який значний розрив існує між гуманітарними зусиллями й зусиллями з розвитку, і що необхідно цей розрив зменшувати», – сказала після завершення зібрання представник Міжнародної федерації товариств Червоного Хреста та Червоного Півмісяця Джулі Голл.

За даними ООН, сьогодні в світі потребує допомоги понад 130 мільйонів осіб. Для термінового розв'язання їхніх численних проблем необхідно щонайменше 25-30 мільярдів доларів.

РІДНІ ЖЕРТВ МАЛАЙЗІЙСЬКОГО ЛІТАКА ВИМАГАЮТЬ ПО 10 МІЛЬЙОНІВ ДОЛАРИВ КОМПЕНСАЦІЇ ЗА КОЖНОГО ЗАГИБЛОГО

Рідні жертв малайзійського пасажирського літака, збитого влітку 2014 року російським ЗРК «Бук» в небі на Донеччині, вимагають від Кремля компенсації за трагедію

Рідні й близькі 33 загиблих у малайзійському «Боїнгу-777», збитого влітку 2014 року російським зенітно-ракетним комплексом «Бук» в небі на Донеччині, вимагають від Кремля компенсації за трагедію. Відповідний позов подано до Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ).

У колективному позові Російська Федерація та її президент Володимир Путін зазначені як відповідачі. 33 особи з Австралії, Нової Зеландії та Малайзії вимагають компенсації в розмірі 10 мільйонів доларів за кожного загиблого у катастрофі «Боїнгу-777». Таким чином, справа, яку погодилась вести австралійська юридична фірма LHD Lawyers, може обійтися Кремлю в 330 мільйонів доларів.

Юристи закидають Росії, що вона порушила «право на життя» пасажирів літака. Також доклала всіх зусиль, щоб не піддати розголосу свою роль у цій трагедії. Зокрема, російський уряд не провів власне внутрішнє розслідування та відмовився співпрацювати щодо рекон-

струкції кабіни пілотів літака. Окрім цього, російські шпигуни намагалися зламати комп'ютерну систему нідерландської Ради безпеки, щоб перед публікацією дістатися до звіту про причини трагедії.

Адвокат рідних загиблих Джері Скінер сподівається, що процес матиме підтримку австралійського уряду. На владу Малайзії він не сподівається, а Нідерланди надто цінують свої відносини з Росією, вважає він. Австралія ж може тиснути на міжнародному рівні, об'єднуючи нації, для яких катастрофа стала трагедією.

Процедура передбачає, що далі Європейський суд з прав людини перевірятиме викладені у позові факти, досліджуватиме матеріали та докази. Потім комунікуватиме з відповідачем Росією, щоб надати їй можливість прокоментувати чи заперечити свою провину. Зазвичай цей процес триває тричотири місяці. Утім, справа «Боїнгу-777» не зовсім стандартна, каже юрист, тож складно спрогнозувати, коли суд ухвалить остаточне рішення.

ПОЛІЦЕЙСЬКІЙ МІСІЇ ОБСЄ НА ДОНБАСІ - БУТИ

Керівники України, Франції, Німеччини та Росії у телефонній розмові в «Нормандському форматі» висловили 24 травня підтримку розгортання поліцейської місії ОБСЄ на Донбасі.

Президент України Петро Порошенко звернув увагу на погіршення безпекової ситуації, зокрема обстріли в районі Авдіївки, що є реальною перешкодою для досягнення прогресу в мирному врегулюванні. Співрозмовники погодилися, що для продовження політичного діалогу потрібна рішуча деескалація та повне припинення вогню.

Президент України наголосив також, що для цього Росія має вивести війська з окупованої частини України й припинити постачати туди зброю та найманців. Президент також звернув окрему увагу на необхідність відновлення контролю за українсько-російським кордоном. Керівники України, Франції, Німеччини

Незважаючи на досягнуту домовленість про поліцейську місію ОБСЄ на Донбасі, Москва й далі стверджує, що ні з ким і ні про що не домовлялася

та Росії висловили підтримку розгортання поліцейської місії ОБСЄ на Донбасі й початку консультацій з цього питання.

Під час розмови було також наголошено на необхідності повного виконання Мінських домовленостей, включно зі створенням безпекових передумов для проведення місцевих виборів у деяких районах Луганської та Донецької областей на основі українського законодавства та норм ОБСЄ.

Петро Порошенко закликав під час розмови в «Нормандському форматі» Росію

звільнити всіх українських заручників, включно з Надією Савченко, Геннадієм Афанасьєвим та Юрієм Солошенко. Він назвав також неприпустимим постійне порушення прав кримських татар в окупованому Росією Криму й закликав припинити їхнє переслідування.

Втім, вже після телефонної розмови в «Нормандському форматі» Москва заперечила свою згоду на поліцейську місію на Донбасі. Про це, зокрема, заявив міністр закордонних справ Росії С.Лавров.

ЩО СТАЛОСЯ З ЄГИПЕТСЬКИМ ЛІТАКОМ А320?

Єгипетські рятувальні служби знайшли «чорні скриньки» зниклого над Середземним морем літака EgyptAir A320.

Британська газета The Mirror з посиланням на представника французького агентства з розслідування авіакатастроф пише, що сигнали «чорних скриньок» не вказують на причини задимлення або пожежі на борту літака. Інше джерело видання в авіаційних колах заявило, що вогонь на борту, ймовірно, викликав записи сигналів лиха в той час, як раптовий вибух не було зафіксовано. Раніше єгипетські військовики попередньо визначили район залягання бортових самописців А320.

Як ми вже повідомляли, 19 травня Airbus A320 авіакомпанії EgyptAir, що здійснював рейс з Парижа до Каїра, зник з радарів над Середземним морем.

Експерти наразі точно не можуть визначити причину катастрофи єгипетського авіалайнера А320

На борту єгипетського авіалайнера, що вилетів з летовища імені Шарля де Голля, перебувало 56 пасажирів, серед них три дитини. За словами міністра оборони Греції, лайнер за кілька хвилин до зникнення з екранів радарів перебував на висоті приблизно 11300 метрів. Далі літак, знижуючись, розвернувся на 90 градусів ліворуч, а потім зробив оборот навколо своєї осі праворуч.

20 травня у Середземному морі було знайдено уламки лі-

така, деякі речі й фрагменти тіл загиблих пасажирів А320. Деякі експерти поспішили зробити висновки на підставі того, що останки тіл були лише у формі невеличких частинок, що на борту літака вибухнула бомба. Однак 25 травня єгипетська влада офіційно застерегла, що робити такі висновки передчасно.

За повідомленнями зарубіжної преси підготував Хома Мусяченко
Фото Reuters

АМЕРИКА І СВІТ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Нинішню поїздку Обами до Азії поглядачі не дарма назвали історичною. Американський президент розпочав її з 3-денних відвідин В'єтнаму – країни, з якою кілька десятиліть тому США вели запеклу війну, що закінчилася цілковитою поразкою супердержави й феєричною перемогою бідного, але гордого представника третього світу. У понеділок, 23 травня, Обама зустрівся з нинішнім лідером В'єтнаму Чан Дай Куангом у президентському палаці в Ханой. Як і очікувалося, лідери двох країн провели переговори про зняття американського ембарго на постачання зброї В'єтнаму, яке діяло майже 50 років. «Сполучені Штати повністю знімають заборону на продаж військового обладнання В'єтнаму», – заявив після переговорів зі своїм в'єтнамським колегою Обама на спільній прес-конференції. Він також сказав, що США також займуться усуненням «важкої спадщини війни», допомагаючи В'єтнаму в знешкодженні мін часів війни та ліквідації наслідків застосування військово-повітряними силами США отруйної речовини Agent Orange. Agent Orange – це сильнодіюча суміш хімічних дефоліантів, яка застосовувалася американськими військовиками під час В'єтнамської війни. Пізніше з'ясувалося, що вона викликає серйозні проблеми зі здоров'ям, включаючи вроджені дефекти, пухлини, висип і рак. Жертвами Agent Orange ставали не тільки в'єтнамці, але й американські офіцери й солдати та їхні сім'ї.

«Рішення президента висуває процес нормалізації між колишніми військовими ворогами на один крок вперед і дає В'єтнаму захист від агресивних дій Китаю в Південно-Китайському морі», – сказав Мюррей Гіберт, старший радник з Південно-Східної Азії в Центрі стратегічних і міжнародних досліджень. Китайський таблоїд Global Times, який видається Компартією, назвав брехню твердженням Обами про те, що зняття ембарго на постачання зброї не пов'язане зі спробами стримування Китаю. США «використовують В'єтнам, щоб створити нові проблеми в Південно-Китайському морі», пише газета.

Зустрічі американського президента з лідером В'єтнаму та іншими представниками керівництва країни підтверджують думки аналітиків, що відносини між США та В'єтнамом стають найбільш близькими за всю історію двосторонніх відносин. «Цей візит є істотним оновленням відносин між США і В'єтнамом, як партнерами з багатьох питань», – заявив заступник радника Білого дому з питань національної безпеки Бен Роудс. Повідомлення президента Барака Обами про скасування багаторіч-

ного ембарго на постачання зброї В'єтнамові викликало здивування не лише в Китаї, де суперечка з Ханоем у регіоні Південно-Китайського моря розпалює військову напруженість, а й у Росії, яка тривалий час була головним постачальником зброї В'єтнаму. Але ця перевага поволі зменшується в зв'язку з відкриттям ринку, і американські продавці зброї починають використовувати цю нагоду.

У вівторок, 24 травня, США і В'єтнам підписали також угоду, яка вперше дозволяє волонтерам американського Корпусу миру працювати в цій країні. Підписанню угоди передували багаторічні переговори між двома країнами про початок діяльності Корпусу миру у В'єтнамі. Очікується, що програма почне працювати в найближчі два роки й дозволить добровольцям Корпусу миру викладати англійську мову в школах двох найбільших міст В'єтнаму – Ханой і Хошиміні. Присутній на церемонії підписання угоди державний секретар США Джон Керрі сказав, що вона знаменує подальшу нормалізацію відносин між США і В'єтнамом. «Вже 20 років у

Юна в'єтнамка вітає Барака Обаму, який здійснив цього тижня історичний візит до її країни

ВАШИНГТОН-ХАНОЙ-ТОКІО

Президент США Барак Обама здійснив візити до В'єтнаму та Японії

Барак Обама: «Ми повинні вшанувати пам'ять усіх загиблих у Другій світовій війні»

нас є те, що ми називаємо нормальними взаєминами», – сказав він. – Це нормально, коли Корпус миру може розвиватися, коли сюди зможуть приїжджати молоді американці (хоч не обов'язково молоді), які викладатимуть англійську мову в Ханой і Хошиміні. Це новий крок вперед у зміцненні відносин між нашими країнами», – сказав Джон Керрі.

Перебуваючи в Ханой, Барак Обама виступив з промовою, зверненою в майбутнє, в якій сказав, що народи В'єтнаму та США «вирушають у спільну подорож тривалістю в 100 років». У своєму виступі в Національному Конгрес-центрі, присвяченому широкому колу питань, американський лідер також торкнувся дуже делікатної теми прав людини, з якими у В'єтнамі не все гаразд. За даними активістів, у В'єтнамі налічується щонайменше 100 політичних в'язнів, і найновіші затримання відбулися зовсім недавно – минулого тижня.

Обама зазначив, що свобода слова й преси, а також свобода зібрань закріплені в Конституції В'єтнаму. Він також говорив про

допущення до в'єтнамського політичного процесу кандидатів, які не є членами Комуністичної партії. «На мою думку, дотримання цих прав не несе загрози стабільності», – сказав Обама.

Перед виступом у Конгрес-центрі він зустрівся з кількома представниками в'єтнамського громадянського суспільства, яким заявив, що існують «значні питання, що викликають занепокоєння» стосовно політичних свобод. Президент високо оцінив діяльність в'єтнамців, які «хочуть, щоб їхні голоси були почуті». Обама підтвердив повідомлення, що кількох в'єтнамських активістів з різних причин не пустили на зустріч з ним.

Заступник директора правозахисної організації Human Rights Watch Філ Робертсон вважає, що заяви Обами недостатні. Він піддав сумніву твердження, що у В'єтнамі зроблено деякий поступ в напрямку демократизації й розкритикував згадку про права людини у спільній американсько-в'єтнамській заяві.

Не згадуючи Китаю, Обама також знову заговорив про свободу

судногосподарства, зазначивши, що США підтримуватимуть реалізацію цього права іншими країнами. «Великі країни не повинні залякувати менших», – сказав він під оплески аудиторії.

Завершуючи історичний візит до В'єтнаму, Б.Обама похвалив наступне покоління лідерів цієї країни за те, що вони більш усвідомлено ставляться до проблем охорони довкілля, ніж їхні попередники, й закликав вдатися до конкретних дій у зв'язку з небезпечними змінами клімату на нашій планеті. Американський президент відзначив, що В'єтнам може стати однією з тих країн, котрі найбільше постраждають від підвищення температури й підйому рівня світового океану.

Наступною зупинкою в азійському турне президента Обами була Японія. Тут він узяв участь у самміті «великої сімки», провів переговори з японським прем'єр-міністром Сіндзо Абе й здійснив історичну поїздку до Гіросіми.

На спільній із прем'єром Японії прес-конференції Обама заявив: «Наш візит до Гіросіми вшановує

пам'ять усіх, хто загинув під час Другої світової війни, і підтверджує наше спільне бачення світу без ядерної зброї. Також він підкреслює й наш визначний альянс, який ми змогли створити за ці десятиліття».

Барак Обама став першим чинним президентом США, який відвідав Гіросіму, на яку 6 серпня 1945 року було скинуто першу в світі атомну бомбу. В інтерв'ю японській медіа-компанії NHK президент США заявив, чому він не вибачився за бомбардування. «Ставити запитання й шукати відповіді – справа істориків, але як людина, яка обіймає цю посаду останні сім з половиною років, я знаю, що кожному лідеру доводиться ухвалювати дуже важкі рішення, особливо під час війни», – сказав Обама, натякаючи на Гаррі Трумена, який віддав наказ бомбити Гіросіму й Нагасакі.

Рішення американського президента про відвідини Меморіального парку миру викликало гострі дебати про те, чи повинен Вашингтон офіційно вибачитися за атомні бомбардування під час Другої світової війни. Це був момент, що назавжди змінив світ. Майже 140 тисяч осіб загинули протягом одного року, а ті, хто вижив, та їхні нащадки витерпіли неймовірні страждання через опромінення. Але разом з тим, як стверджують деякі американські історики, атомні бомбардування двох японських міст змусили керівництво Японії капітулювати, що зберегло незрівнянно більшу кількість людських життів, в тому числі й життя сотень тисяч американських солдатів.

Візит Обами дещо зіпсував інцидент на Окінаві, де працівника американської військової бази «Кадена» звинуватили у зґвалтуванні і вбивстві місцевої дівчини. Тож президента США зустрічали кілька десятків активістів, що вимагали виведення усіх американських баз з Японії.

Фото Reuters

В УКРАЇНІ

СБУ ДОПИТУЄ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ ВІД РАДИКАЛЬНОЇ ПАРТІЇ

Служба безпеки України (СБУ) викликала на допит народно-го депутат від Радикальної партії Андрія Лозового. «Я викладав на фейсбуці повістку, але там не вказано навіть, з якого приводу мене викликають. Поки що як свідка. Є лише номер провадження, варіантів може бути багато», – сказав Лозовий журналістам перед початком допиту. Він припустив, що цей виклик пов'язаний з тим, що Радикальна партія наполегливо вимагала створення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради (ТСК) стосовно офшорів керівництва держави.

Водночас на своїй сторінці у Facebook лідер Радикальної партії, народний депутат Олег Ляшко заявив, що його також викликали на допит в СБУ.

Водночас у прес-службі СБУ журналістам відмовилися коментувати цю інформацію, заявивши, що такі коментарі дає лише речник СБУ Олена Гітлянська. Втім, Гітлянська не відповідає на жодні телефонні дзвінки.

Крім того, Олег Ляшко заявив, що слідчі Генпрокуратури проводять обшук у будинку заступника голови Київської обласної ради від Радикальної партії Миколи Стариченка.

«У мене немає жодного сумніву, що це переслідування наших депутатів відбувається за командою президента Порошенка у зв'язку з нашою опозиційною діяльністю й вимогою розслідувати корупцію й офшори Президента та його оточення», – сказав О.Ляшко.

ДИПЛОМАТИ-КОНТРАБАНДИСТИ

Контрабандні цигарки під виглядом дипломатичного вантажу намагався вивезти з країни чоловік першого секретаря посольства України в Словаччині Оксани Ліщишин Сергій Ліщишин. Про це повідомляється на офіційному сайті голови Закарпатської ОДА Геннадія Москаля.

«Водій мікроавтобуса «Фольксваген-Транспортер» з дипломатичними номерами (автомобіль

належить посольству України в Словаччині) мешканець Києва Сергій Ліщишин, котрий є чоловіком першого секретаря посольства України в Словаччині Оксани Ліщишин, намагався вивезти за кордон понад п'ять з половиною тисяч блоків сигарет», – повідомив Москаль, додавши, що автомобіль було затримано на пункті «Лужанка», що на українсько-угорському кордоні. Він також уточнив, що лист посольства, який уможлилював контрабанду, було підписано дружиною водія.

Г.Москаль розповів, що після виникнення у митників підозр у наявності контрабанди, Сергій Ліщишин вчинив скандал, погрожував викликом консула.

Як уточнив Геннадій Москаль, після отримання дозволу МЗС України на огляд автомобіля митники виявили й вилучили контрабанду загальною вартістю понад 880 тисяч гривень. Проти співробітників посольства України в Словаччині порушено кримінальну справу. Оксану Ліщишин відкликано зі столиці Словаччини Братислави.

МІХЕІЛ СААКАШВІЛІ ХОЧЕ ПОВЕРНУТИСЯ ДО ГРУЗІЇ

Екс-президент Грузії та нинішній керівник Одеської облдержадміністрації Міхеїл Саакашвілі має намір повернутися до Грузії й активно включитися в політичний процес. Про це він заявив в ефірі телекомпанії «Руставі», не уточнивши, коли саме повернеться.

«Нехай ніхто не сумнівається й не сприймає як загрозу – це природна справа. Я маю намір повернутися до Грузії й маю намір активно підключитися до процесів там», – заявив Саакашвілі. Він також анонсував появу в його партії «Єдиний національний рух» нових облич і зазначив, що з кількома з них ведуться активні консультації.

«Ще з кількома людьми ведемо переговори, щоб вони приєдналися до нового списку. Наступні місяці буде присвячено формуванню нової політичної еліти в Грузії, яка буде збагачена багатьма новими цікавими людьми», – заявив М.Саакашвілі.

США ТА УКРАЇНА ПІДПИСАЛИ УГОДУ ПРО МИТНУ СПІВПРАЦЮ

Представники урядів Сполучених Штатів і України підписали 25 травня в Києві угоду про взаємну допомогу між митними адміністраціями. Від України угоду підписав голова Державної фіскальної служби (ДФС) Роман Насіров, з американського боку – уповноважений з питань захисту митниці та кордону США Гіл Керліковський.

«У червні 2015 року, перебуваючи з візитом у США, ми домовили-

ся з Гілом Керліковським підписати нову угоду. Протягом року ДФС та Прикордонно-митна служба США узгоджували текст угоди. Після перемовин та узгодження остаточного варіанту вкрай важливої для нас угоди, вона нарешті підписана», – заявив Насіров.

У свою чергу, Гіл Керліковський наголосив на важливості підписаної угоди. Зокрема, за його словами, вона створює необхідну нормативно-правову базу для обміну інформацією щодо виконання митних правил, дає можливість обміну досвідом у цій сфері та удосконалення співпраці двох країн, що сприятиме забезпеченню національної й економічної безпеки України.

«Угода, яку ми підписали, є свідченням нашої спільної мети – досягти належного дотримання закону й сприяти більш ефективній торгівлі між нашими країнами», – зазначив він.

Гіл Керліковський також високо оцінив роботу прикордонної служби України. Він також подякував прем'єр-міністру за персональне лідерство й відповідальність у реформуванні митної та прикордонної сфери.

А.МЕДВЕДЄВ КРИМЧАНАМ: «ГРОШЕЙ НА ПЕНСІЇ НЕМАЄ, ВИ ТРИМАЙТЕСЯ ТУТ!»

Прем'єр-міністр Росії А.Медведев цинічно відповів на запитання стосовно індексації виплат кримчанам. Відповідне запитання було поставлено голові уряду РФ однією з пенсіонерок під час його візиту до окупованого Криму.

Зокрема, обурена жінка пред'явила Медведеву претензії стосовно «неправильних нарахувань». «Неможливо прожити, ціни шалені, неправильну індексацію нам нараховують, ображають нас. Що таке вісім тисяч? Це мізер», – викрикнула вона.

У відповідь на це прем'єр РФ заявив, що не може тільки в одному місці зробити пенсії. «Просто грошей немає зараз. Знайдемо гроші – зробимо індексацію пенсій. Ви тримайтеся тут, всього вам доброго, гарного настрою», – сказав він, поспішивши відбутися на летище. Тим часом, колишній президент СРСР Михайло Горбачов виправдав незаконну анексію Криму Росією. Про це він заявив в

інтерв'ю газеті The Sunday Times, опубліковане в неділю, 22 травня.

Горбачов, який свого часу сприяв падінню Берлінської стіни, вважає правильним рішення президента РФ Володимира Путіна анексувати Крим, і він зробив би так само, якби опинився в аналогічній ситуації.

ЗАДЛЯ МОРАЛЬНОГО ОЧИЩЕННЯ НАРОДУ

У Києві 25 травня презентували збірник «Документи комуністичних спецслужб у Європі. Путівник мережею архівів». Мета його упорядників – допомогти з розумінням того, як свого часу відкривали архіви служб безпеки у Польщі, Німеччині, Чехії, Словаччині, Угорщині, Болгарії та Румунії. За словами авторів, наступне видання міститиме також розділ про український досвід.

Видання книги здійснено Центром досліджень визвольного руху за сприяння Українського інституту національної пам'яті. Українське видання – це перекладена й адаптована версія збірника, яким послуговується Європейська мережа інституцій, відповідальних за архіви спецслужб.

Редактор українського видання, заступник голови галузевого архіву СБУ Володимир Бірчак каже, що книга розрахована на досить широке коло читачів, на кожного, хто цікавиться історією. Всі документи цікаві, бо це реальні долі реальних людей. За його словами, до оновленої версії оригінального видання, окрім розділу про Україну, ймовірно, ввійдуть також архіви країн Балтії та Грузії.

Голова Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович називає відкриття архівів комуністичних спецслужб у Європі переломним для цієї частини світу моментом. На прикладі колишніх країн так званого соціалістичного табору, на думку В'ятровича, можна побачити, що розсекречення архівів спецслужб веде не до «громадянської війни», а до «морального очищення народу».

У НАЦРАДІ РОЗРОБИЛИ ПРОЄКТ СТРАТЕГІЇ МОВЛЕННЯ НА КРИМ

У Національній раді України з питань телебачення й радіомовлення розробили проєкт стратегії розвитку телерадіомовлення на території Херсонської області та організації мовлення на території анексованого Криму. Про це повідомив член Нацради Сергій Костинський.

За його словами, мета стратегії – якісно підвищити рівень покриття території Херсонської області аналоговим і цифровим ефірним мовленням, у тому числі покрити

аналоговим і цифровим ефірним мовленням райони «білих плям» (територій, де відсутнє ефірне мовлення).

У південних районах Херсонської області також мають викнути прийом аналогового й цифрового ефірного мовлення з анексованої території Криму. На самому півострові планують забезпечити аналогове й цифрове ефірне мовлення з південних районів Херсонської області й застосувати санкції до «телерадіоорганізацій, які незаконно використовують радіочастотний ресурс на півострові».

Найближчим часом проєкт стратегії мають узгодити і в інших українських державних структурах, представники яких увійшли до робочої групи.

У ЛЬВОВІ ВІДБУВСЯ СОЛЬНИЙ КОНЦЕРТ ДЖАМАЛА

Львів відвідала відома в Україні, а віднедавна і в цілому світі виконавиця пісні «1944», переможниця конкурсу Євробачення-2016 у Стокгольмі Джамала (Сусана Джамаладінова).

Перед виступом у концертному залі «Кіно» триумфаторка Євробачення-2016 мала зустріч з Львівським міським головою Андрієм Садовим, під час якої розповіла про атмосферу конкурсу, звичайно ж, про пісню, з якою перемогла, а також загалом про українську музику.

Співачка зробила запис у Книзі почесних гостей Львова: «Хочу, щоб всі наші мрії здійснились. У нас є все. Я в це дуже вірю. В наш новий подих. З любов'ю, Джамала».

Концерт, чи, радше, велика клубна вечірка відбулася в переповненій глядацькій залі Event-Hall «Кіно».

Варто нагадати, що Джамала нещодавно, півтора місяці тому, мала сольний концерт у Львівській національній опері. Позаяк квитки на концерт розкупили задовго до дня його проведення (12 квітня), організатори туру вирішили повторити виступ. І не помилилися – львів'яни з нетерпінням чекали на цю зустріч.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

ГЕРОЯМ СЛАВА!

Те, про що стільки мріяли мільйони українців по всьому світу, сталося! Приблизно о 3-й годині по полудні за київським часом, у середу, 25 травня, президентським літаком рейсом із Ростова-на-Дону до Києва прибула легендарна українська льотчиця, незламна патріотка, героїня України Надія Савченко. Її супроводжували перший заступник голови Верховної Ради Ірина Герасценко та прес-секретар президента Святослав Цеголко. Повідомив про це сам президент України Петро Порошенко: «Наша Надя вже на українській землі. Радий привітати її з поверненням! Вітаю українців та весь світ з нашою Перемогою! Слава Богу – цього разу все вдалося. Продовжуємо боротьбу за звільнення всіх українських заручників. Дякую всім у світі, хто допомагав в цій сьогоднішній перемозі. Довгі 709 днів полону Наді нарешті закінчилися».

Упертий і вічно набундючений Путін таки піддався вмовлянням лідерів «Нормандської четвірки» й відпустив незаконно викрадену Надію Савченко, вся провина якої полягала в тому, що вона безмежно любила й любить свою Україну. Ані нашвидкуруч зліплена справа, ані перспектива провести півжиття в російській тюрмі, ані погрози й мордування, не змусили Савченко визнати себе «вбивцею» й обмовляти українську армію. Аби зберегти обличчя, Путін нібито помилував засуджену до 22 років ув'язнення Надію. А наш президент у відповідь помилував заарештованих на Донбасі російських грушників (від абревіатури ГРУ – Головне розвідувальне управління Мініборони Росії) Євгенія Єрофєєва та Александра Александрова. 18 квітня Голосіївський районний суд у Києві визнав їх винними у веденні агресивних воєнних дій, сприянні діяльності терористичної організації, вчиненні терористичного акту, що призвів до смерті людини. Суд призначив їм покарання у вигляді позбавлення волі на строк 14 років з конфіскацією майна. 23 травня вирок російським грушникам набрав чинності.

Кремль заявив, що помилував Надію начебто «з гуманітарних міркувань». На зустрічі із рідними загиблих журналістів, вогонь на яких буцімто наводила Надія Савченко, президент Росії сказав, що саме вони звернулися з проханням про помилування Наді, і начебто до цього був причетний кум Путіна Віктор Медведчук.

Прикметно, що на летовищі в Москві, куди помилуваних Єрофєєва й Александрова доставив Ан-148 із авіазагону російського президента «Росія», їх зустрічали лише їхні дружини. І яким же дисонансом виглядала церемонія зустрічі Надії Савченко на київському летовищі Бориспіль! Здавалося, вся Україна прийшла зустріти свою героїню, яку не змогли зламати ані путінські застіжки, ані його прокурори, ані сам кремлівський карлик. А мама та сестра Надії Віра зустрічали її прямо на злетно-посадковій смузі. Вони зустрічали Надію в товаристві провуду партії «Батьківщина», від якої

Надія Савченко стала народним депутатом України. Мама Наді, пані Марія, вбравшись у гарну вишиванку, все хвилювалася, що не встигла доварити борщ для доньки, а коли обняла свою Надію, то замість очікуваних сліз радості, люди побачили на її обличчі посмішку щастя.

На вокзалі в Борисполі Надія Савченко в білій футболці з тризубом, без взуття, босоніж, виглядала збудженою та знервованою. Вона звернулася з полум'яною промовою до сотень журналістів та простих українців, що зібралися її зустрічати. «Якби люди не говорили, то політики б мовчали вічно, тому дякую людям. Хочу сказати дякую тим, хто бажав мені добра, тому що завдяки вам я вижила. Дя-

Надія Савченко в літаку, дорогою додому

ВОРОТТЯ

Легендарна українська льотчиця Надія Савченко повернулася з російських казематів додому

Перша зустріч на рідній землі

кую тим, хто бажав мені зла, тому що на зло вам я вижила. Дякую тим, хто був байдужим, дякую за те, що не заважали. Я хочу попростити вибачення у всіх матерів, діти яких не повернулися з АТО, які сидять по російських тюрмах. Так, я не поверну мертвих, але я завжди готова ще раз покласти життя на полі бою за Україну. Я зроблю все можливе, аби кожна дитина, що нині сидить у неволі, була на волі. Я готова померти кожної секунди, щоб так було, – сказала Надія Савченко. Вона також висловила впевненість, що Україну у Верховній Раді представлятимуть українські герої, що б'ються нині за її волю на Донбасі.

Відтак Надія Савченко в супроводі матері та сестри Віри вирушила до адміністрації президента на вулиці Банкової, куди її запросив Петро Порошенко. «Так само, як ми повернули Надію, ми повернемо Донбас, і так ми повернемо Крим під український суверенітет», – сказав П.Порошенко, вітаючи з визволенням Надію Савченко. «Довгі 709 днів ми переживали, молилися, активно діяли, щоб відбувся сьогоднішній день, день, коли по-

«Дякую народу. Я вам скажу, що народ – це велика сила. Якби народ не говорив, то політики нічого б не робили. Напевно, суть демократії в тому, щоб народ говорив і його чули. Я дякую всім хлопцям, які залишилися живі і які померли за Україну. Я прошу вибачення, що я ще жива. Але я завжди готова піти в бій за Україну».
Зі звернення Надії Савченко до журналістів

вернулася Надія Савченко і надія на нашу перемогу», – додав він, подякувавши всій проукраїнській коаліції в світі, яка сприяла звільненню політв'язненої Надії Савченко, зокрема канцлеру Німеччини Ангелі Меркель, президенту Франції Франсуа Олланду, президенту США Бараку Обамі, який, за словами посла України в США Валерія Чалого, до цієї підтримки долучився дуже серйозно. «Я можу сказати, що роль президента США була дуже важливою. Очевидно, що це було з лідерами «Нормандської четвірки» – Меркель і Олландом», – сказав В.Чалий. Порошенко зазначив, що в Росії ще залишаються українські політв'язні і пообіцяв, що Українська держава докладе максимум зусиль для їхнього звільнення.

Надія Савченко теж виголосила зворушливу промову в залі, де зі-

бралися щонайменше 200 представників українських і зарубіжних ЗМІ. Відтак у присутності вояків батальйону «Айдар» їй було вручено відзнаку Героя України.

Довгих 709 днів і ночей провела Надія в слідчому ізоляторі, а відтак її судили в Донецьку Ростовської області. Суд перетворився на жалюгідний фарс, судді не брали до уваги очевидних доказів захисту Наді. За час перебування в російській в'язниці Надію було обрано депутатом Верховної Ради від «Батьківщини», а також делегатом до Парламентської асамблеї Ради Європи від України. В ув'язненні вона неодноразово оголошувала голодування, в тому числі сухе, тобто не вживала навіть воду. Але, попри все, вона не тільки вижила, а й виглядає так, ніби й не було тих страхітливих 709 днів і ночей.

Із визволенням Надію привітала не тільки Україна, а й увесь світ. Литовське та латвійське міністерства закордонних справ виступили із заявами, у яких рефреном звучить: «Ласкаво просимо до вільного світу, Надію!»

Французький президент Франсуа Олланд також привітав обмін Савченко на двох російських грушників. Привітав Надію Савченко зі звільненням і поверненням її в Україну і Генеральний секретар Ради Європи Турбйорн Ягланд. «Звільнення Надії Савченко є добрим розвитком подій, не тільки з гуманітарної точки зору, але й тому, що Надія Савченко є членом Парламентської асамблеї Ради Європи», – зазначив він.

Глава МЗС Німеччини Франк-Вальтер Штайнмаєр сподівається, що звільнення Надії Савченко сприятиме зміцненню довіри між Україною і Росією, а президент Парламентської асамблеї Ради Європи Педро Аграмунт заявив, що чекає Савченко у Стразбурзі на сесії ПАРЕ.

Привітали Надію зі звільненням і державний секретар США Джон Керрі, і високий представник ЄС з питань зовнішньої та безпекової політики Федеріка Могеріні, а президент Європарламенту Мартін Шульц написав у своєму Твіттері: «Ми тривалий час чекали на свободу Надії Савченко. Добрий сигнал і добрі новини для її родини, друзів і всієї України».

Отож, те, чого ми так довго й так полум'яно чекали, сталося. Надія Савченко – на волі! Тепер після лікування й відпочинку вона стане повноправним членом українського парламенту. І не буде спуску від неї тим, хто за облудними словами приховує своє бажання й далі розкрадати Україну, домовлятися з агресором, гандлювати Україною оптом і в роздріб. Не буде!

**Андрій Гурін
Спеціально
для «Нової газети»**

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Коли минулого тижня в «65 рядках» я написав про те, що від «живого» учасника Майдану, волонтера, який з перших днів допомагає нашим солдатам в зоні АТО, возячи туди з Америки персонально тонни уніформи, спорядження, взуття, медикаментів, волонтера, який приїхав на Український фестиваль до Нью-Йорку й привіз із собою бойові прапори, гільзи, прострелені шоломи й щити, щоб показати їх нам, тим, хто живе в ситій і мирній Америці, вимагають заплатити 160 доларів, до редакції посипалися десятки дзвінків і електронних листів про те, що «не може такого бути». Минулої ж неділі на Українському фестивалі в Нью-Йорку тих, хто сумнівався, я підводив до стола, накритого тими самими бойовими прапорами майданних сотень і добровольчих

тому числі тут, на рівні української громади, розрізняти чорне й біле, добродійність і гедль на ній. Для мене Майдан, АТО, люди, які там стояли насмерть, люди, які там полягли, – це святе. От вчора, в суботу, ми були ввечері на заставі. Повна зала народу, прекрасна музика, чудовий настрій, молодість, весна, жити хочеться... У залі є хлопець у військовому однострої, він виділяється поміж усіх, солдат із зони АТО (це Андрій Кусич, який лікується тут, в Америці, після поранення). Воював, ризикував життям... Здавалося б, музиканти, ведучі, привітайте солдата, оголошіть у мікрофон, що ось серед нас є така людина, вшануємо її, вклонимося... Аж потім хтось їм, напевне, підказав і вони такі оголосили, привітали. І вже тоді до нього кинулися обніматися, дякувати, пропонувати допомогу, особливо молоді дівчата. Я не в докір це кажу, а лише тому, щоб ми не переставали бути людьми й розрізняли, хто є хто...

– **Що особисто Вас пов'язує з Майданом і АТО?**

– Я родом із Жидачева Львівської області, але живу в Сиракузах, це на північ від Нью-Йорка. Почувши про вибух Євромайдану і побачивши, як розвиваються події, я вирішив летіти до Києва і був там безвилазно з 11 грудня 2013 року по 26

Доброволець Роман Волицький (другий справа) під час Українського фестивалю в Нью-Йорку, який відбувся 20-22 травня

ТОМУ ЩО МИ - НЕЗНИЩЕННІ!

батальйонів і знайомив зі своїм героєм. Нашим героєм – Романом ВОЛИЦЬКИМ, учасником 3-ї Стрийсько-жидачівської сотні Євромайдану, волонтером, який живе Україною й задля України в Сиракузах (штат Нью-Йорк).

– **Романе, бачу, що місце у фестивальному ряду все-таки для Вас знайшли...**

– Знайшли... Поділилися своїм столом дівчата з громадської організації, яка займається боротьбою з торгівлею людьми, зокрема жінками... Ми з Тарасом Садовим, моїм приятелем з Нью-Йорка, який допомагає мені і добровольцям в АТО, дуже їм за це вдячні. Думаю, що так само вдячні там, у Всевишнього, й всі ті хлопці, які полягли під цими прапорами, привезених мною для того, аби показати людям на Українському фестивалі... Щоб пам'ятали, не забували, розповіли своїм дітям і онукам...

Учора, в суботу ввечері, ми з Тарасом ходили на заставу й ближче познайомилися з Андрієм Стаєвим, головою фестивального комітету. Випили по квартирі пива, розговорилися, знайшли багато спільних знайомих і багато спільних думок. Десь глибоко в душі я навіть розумію тих, хто вимагає гроші, бо розвелось дуже багато спекуляцій довкола Майдану й АТО. На всіх рівнях – від великої державної політики (всі прагнуть попіаритися на Майдані й АТО) до добродійних і ніби-то добродійних організацій. Але мудрість людей, які приймають рішення, в

До гуманітарної місії допомоги добровольчим батальйонам в зоні АТО приєдналася жертвна українська громада Сиракуз, українсько-американська фундація «Воля» (Баффало) та добродійна організація United Help Ukraine (Вашингтон)

лютого 2014-го. В складі 3-ї Стрийсько-Жидачівської сотні. Коли там почали гинути люди, я прилетів до Сиракуз, зібрав медичну допомогу, деякі гроші і знову повернувся до Києва, аби допомогти рідним загиблих і поранених на Майдані. Після Майдану Росія фактично оголосила нам війну. Захищати не було кому. І знову ж добровольці відразу з Майдану пішли на фронт і, по суті, з палицями в руках зупинили російського агресора.

– **А як Ви потрапили в Сиракузи?**

У 2002 році ми з сім'єю виграли «зелену картку» й відтоді живемо в Сиракузах. Там велика, дружна українська громада. Звідти родом, до речі, владика Борис Гудзяк.

З нашої сотні майже всі хлопці пішли воювати на фронт, один я залишився, не можу воювати через інвалідність (свого часу я потрапив в автомобільну аварію й став інвалідом). Люди часто запитують, дивлячись, що я шкутильгаю й ходжу з паличкою, думають, що отримав поранення на фронті.

Я ніколи не піду на такі спекуляції. Небесна сотня, герої АТО для мене – то святе.

Я не міг піти з ними в бій з путінськими загибниками тільки тому, що інвалід. Але я збираю допомогу добровольчим батальйонам, 14 разів був на Східному фронті, в самому пеклі...

– **Розкажіть про Майдан...**

– Майдан – це новітня історія України. І росіяни, і наша влада були переконані, що український народ стомлений акціями і він ніколи не підніметься на свій захист.

На щастя, вони глибоко помилилися, Майдан спростував цю мантру. Майдан показав, що український народ – єдиний. На Майдані стояли, боролись і гинули люди з усієї України. Навіть у його керівництво входили кілька росіян. Не кажучи вже про тих, хто підтримував нас і співчував. Я знав жіночку разом з кількома своїми друзями, стояла поряд з нами, бо була переконана «переможете ви – допоможете і нам скинути бандитську владу в Росії».

Майдан поламав усі стереотипи й показав, що не можна народ тримати за бидло, за отару. Коли людей розстрілюють зі зброї з оптичними прицілами, вони в страху розбігаються, втікають. В Україні все було навпаки – вбили одного і на його місце ставали десятки нових повстанців, вбили десяток і на їхнє місце ставали сотні, вбили сотню – на її місце прийшли тисячі...

– **Ви були в 3-й Стрийсько-Жидачівській сотні і разом зі своїми побратимами фактично ціною власної крові повалили режим Януковича. Але ще французькі революціонери казали, що революція тоді чогонебудь варта, якщо вміє себе захищати. Чи ставили ви всі,**

учасники Майдану, перед собою запитання: що буде після перемоги Майдану?

– Тоді ми були переконані, що з нами правда, з нами Бог і все складеться так, як має скластися. Бо за це заплачено надто високу ціну. Тепер, заднім числом, все виглядає інакше. З'ясовується, що сценарій захоплення влади було зрештою купкою людей, які думають про державу, народ, людей, європейський вибір, за який віддала життя Небесна сотня, найменше. По суті, відбулася передача влади від одних негідників до інших, від одних бандитів до інших. Подивіться, як вони хитро ізолювали Руслана! А це людина-серце, людина-двигун Майдану. Вона ж першою поїхала до Америки, зустрічалася з першими особами планети й будила світ, розказувала, хто такий Путін, і трубила на всю планету, благала її, щоб не допустила російської інтервенції на Сході України. І де тепер Руслана? Ви можете пригадати, коли ви востаннє чули її публічний виступ? Натомість повилазили людяці іншого калібру з іншими цілями в житті, ложкіни, кононенки, гройсмани, які озвучують інші цінності, зовсім не ті, за які виходили люди на Майдан.

– **Як Ви думаєте, чому народ, який вийшов на Майдан проти злочинної зв'язки влади й олігархату, проголосував уже в першому турі з великим відривом за Петра Порошенка, олігарха, який був засновником Партії регіонів і залишався при високих посадах за всіх президентів? Це сліпоту чи щось інше?**

– Думаю, що до певної міри має місце сліпоту, але не забувайте, що Центральна виборча комісія (ЦВК) на період тих виборів була комісією, яка втратила свою легітимність – за два місяці до президентських виборів закінчилися її повноваження. Які можуть бути вибори? Фактично вийшло, що ви, люди, голосуйте за кого хочете, а ми, олігархи й владоможці, намаємо ту цифру, яка нам потрібна. Людям вбивали в мізки, що ви маєте вибрати президента вже в першому турі, бо до другого туру Москва вже може зайти в Київ.

– **Давайте повернемося в зону АТО. Завдяки чому, на Вашу думку, було зупинено московську орду?**

– Ми знаємо, що українське військо було розкрадене, деморалізоване, небоєздатне. Знаємо чому і знаємо яку роль зіграли в цьому російські за громадянством і переконаннями міністри оборони й голови Служби безпеки України періоду президентства Януковича. Свою землю пішли захищати добровольці. Там і Божа сила допомагає. Бо ти захищаєш рідну хату, батьківський поріг.

Майже чотири місяці добровольчі батальйони воювали на фронті під заборону одержувати від держави зброю для оборони. У вересні 2015 року Верховна Рада почала розглядати, чи можна надати добровольцям загонна зброю. До того в них тільки голова боліла, як поділити посади. За Українську державу державні мужи думали в останню чергу. І тут є велике запитання до президента Петра Порошенка.

Зовсім недавно виникло питання офшоризація бізнесу. Але Петро Порошенко з 1998 року – депутат Верховної Ради, міністр, секретар Ради оборони й безпеки, тобто, особа, яка постійно перебувала на державній службі. А українським законодавством державним службовцям заборонено займатися бізнесом. То виникає запитання: як цей чоловік заробив свої мільярди? Чи легітимні вони? До яких західноєвропейських стандартів він закликає людей? За якими принципами? І які принципи сповідує сам?

Роман Волицький (крайній справа) у зоні АТО в районі Широкине з бійцями 8-го добровольчого батальйону «Аратта»

– **Ви торкнулися питання волонтерського руху. Багато хто каже й пише, зокрема з наших колег-журналістів, проте, що нинішня влада, по суті, воює з волонтерським рухом, намагається розібрати його, розігнати. Для чого це робиться?**

– Фактично в Україні ми маємо два фронти – Східний, де воює російська армія, хто б як це не називав, і триває російсько-українська війна, і внутрішній.

Декілька днів тому один з київських судів не визнав війною агресію Росії проти України і, як з'ясувалося, за вказівкою, спущеною з адміністрації президента. То що з часів Януковича змінилося?

Коли почалася війна, наш генералітет, керівництво СБУ було агентурою Москви й робило все для того, щоб полегшити ситуацію на фронті для Путіна. Але на захист України став бідний, знедолений, обідраний і обкрадений український народ. Ті люди, які живуть найбідніше, зняли з себе останню світину й віддали своїй армії. Я скажу про себе. Коли я приїжджаю в Україну, додому, в Жидачів, то з цілого району до мене ввозять люди консервацію, макарони, сало, що в кого є. Пригадую, одна старша вже жіночка передала цигарки «Прима» без фільтру й написала: «Дорогенький солдатик, вибач, я не маю грошей, але прийми бодай цю пачку цигарок, щоб ти міг закурити між боями...» Такий напис був на пачці. У мене аж слюзи виступили на очах, коли я те прочитав. А для нашої влади, виглядає, інтерес у цій війні зовсім інший, для них ця війна – ще один засіб заробітку. Бо на армію й війну можна списати все, що завгодно. Немає

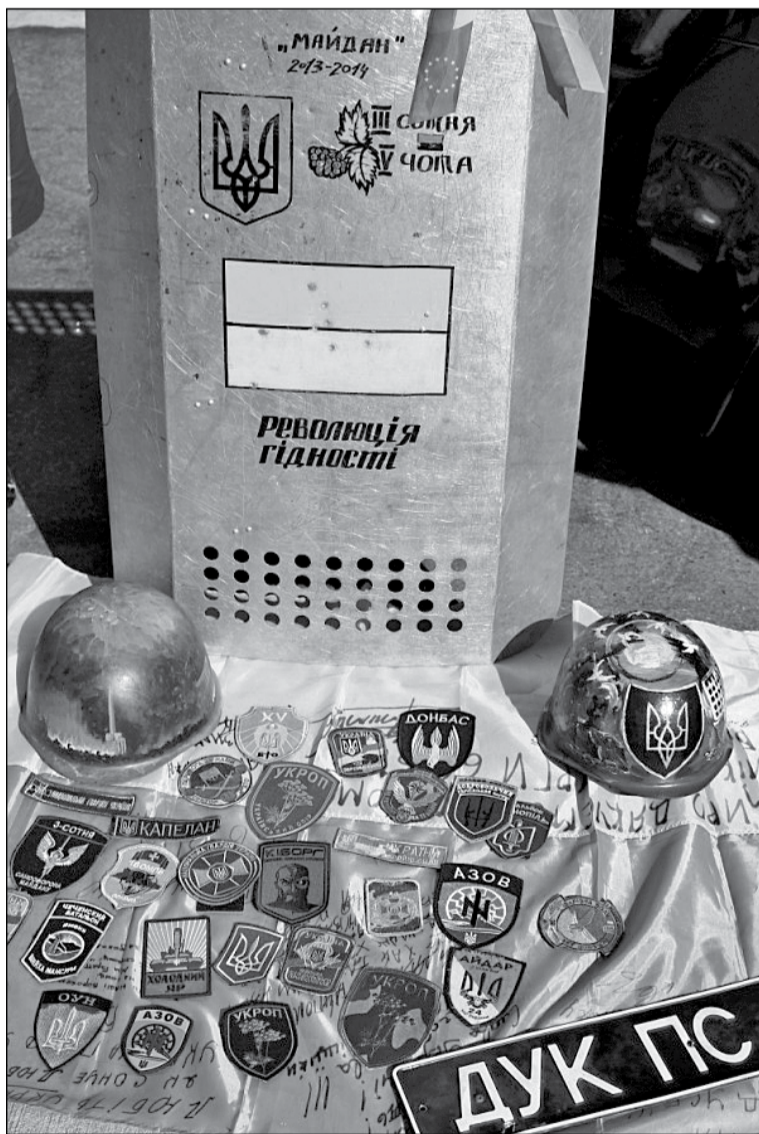
значення, в які кишені вони розкладуть ті мільйони, – Яценюка, Порошенка, Гройсмана, Турчинова, Авакова, Бойка чи ще когось... Розставили фігури як на шахівниці – сьогодні ми граємо білими, а ви – чорними, а завтра навпаки. Людські життя для них нічого не вартують. З цими «шахістами» Україна приречена.

– **Як майданні й постмайданні події відгукнулися в середовищі української громади в Сиракузах?**

– Я мав свій бізнес, який провадив ще перед Майданом, мав

особисто, без громади, закупив те, що було найпотрібніше (уніформи штук 20, шоломи, взуття, деякі медичні речі), бо не знав, як до громади підійти, що людям казати, і поїхав у червні в Україну, на тиждень, відразу в зону бойових дій, віддав хлопцям, запитав, в чому є потреба. Що я побачив? Той одяг, що був на них на Майдані, те взуття, ті шапки, куртки, у яких вони стояли там, у тому вони й воювали в АТО. Жодної підтримки від держави, немає нічого, навіть теплих шкарпеток! Я щиро й відверто кажу вам, можу підтвердити це в будь-якому суді – у перший період війни підтримка українського війська, добровольчих батальйонів лежала виключно на плечах простого люда.

Коли я повернувся з АТО, то найперше пішов до нашого греко-католицького священика в Сиракузах, розповів йому так, як оце вам, і отець звернувся під час Служби Божої до парафіян, сказав, що ми всі – українці (не лише один Роман, маючи на увазі мене) і Україна у нас – одна, другої України, якщо ми її втратимо, в нас вже не буде. І тоді на той заклик, на те молитовне слово відгукнулися сотні людей, навколо українського болю об'єдналася вся і греко-католицька, і православна спільнота, з великим покликом і самопопсятою.

Бойовий прапор Євромайдану, щит зі слідами куль «беркутівців», шоломи та шеврони захисників України в зоні АТО

якусь копійку, розраховував використати її для своєї сім'ї тут, в Америці. Але трагічні події змінили ситуацію. Після другого приїзду з Майдану сюди, з'явилася інформація, що наші хлопці пішли на фронт і треба зібрати допомогу, бодай їх одягнути, взути, купити шоломи, біноклі. Я тоді сам

Всю допомогу ми організували в нашій кредитівці, щоб люди бачили, що все робиться публічно, чесно, відкрито, всією громадою. Священики освячували цей вантаж. Після цього я їхав в Україну, разом з хлопцями-бійцями отримував ці вантажі і віз на фронт, безпосередньо передаю-

чи з рук в руки. Хлопці-бійці мене не раз зворушували до сліз. Привозиш їм одну-дві пачки, вони візьмуть мінімум, найнеобхідніше, що їм треба, й просять везти далі, бо там, кажуть, хлопцям більше потрібно, їм ще тяжче. Тобто, ті люди, які пішли на фронт добровольцями, щиро, не за гроші, розуміють, що не може так бути, що нам все, а іншим – нічого.

Але зате на блок-постах так звані «поліцаї», вгодовані, обмундировані, з червоними мордами й автоматами на грудях, перепиняли десятки разів, зухвало випрошуючи: «Термобельйо єсть?», «Тьоплие носки єсть?», «Сігарети єсть?»... При тому, що до лінії фронту кілометрів 50. Особливо ми мали великі проблеми з харківським «Беркутом», на об'їзній дорозі біля кордону. Тим «Беркутом», що його ще Захарченко з Януковичем організували. То патологічні вбивці, ненависники України, які не бояться ніякої кари, ані Божої, ані людської.

Чому, ви запитуєте, владі не подобається волонтерський рух? Бо вона може контролювати офіційне військо, головнокомандувач-президент може віддати будь-який наказ, а добровольчі батальйони злочинні, антинародні накази виконувати не будуть. За два роки сама армія зрозуміла, що без добровольчих батальйонів Україну не втримати. Цих хлопців можеш танками чавити, вони ані на крок не зійдуть з рідної землі. Пригадуєте, як Порошенко дав наказ вивести добровольчі батальйони з Маріупольського напрямку, бо він, мовляв, кине туди натомість Національну гвардію. І що? Маріупольці збунтувалися й сказали, що не дозволять забрати добровольчі батальйони. Ви дасте Національній гвардії наказ залишити Маріуполь – вона залишить, а добровольчі батальйони – ніколи, стоятимуть за свою землю до останнього патрона, останнього подиху. Загинуть, а не віддадуть. І гинуть... Кожного дня... І сьогодні, коли ми з вами отут радіємо життю, в зоні АТО також гинуть українські солдати...

Тому Путін вичікує, щоб якомога більше добровольців загинуло. Не вигідні добровольці-патріоти й чинній українській владі, бо вони повернуться додому і вийдуть на Майдан вже не з ліхтариками й піснями, а з автоматами, і запитують: що ти, головнокомандувач, робив тоді-то й тоді-то, чому віддавав такі капітулянтські злочинні накази. Наостанок скажу вам: доки живуть люди, які відстояли Майдан, а потім пішли на фронт, доти Путіну України на колінах не бачити ніколи...

**Розмову провів
Валентин Лабунський**

З добродійною волонтерською місією Романа Волицького можна скотактуватися за адресою:

**www.facebook.com/UIEVM
rvolytskyv60@gmail.com**

В АМЕРИЦІ

ПЕНТАГОН ВІДМОВИВ РОСІЇ В СПІЛЬНИХ ДІЯХ У СІРІЇ

Американські військовики не збираються проводити спільні операції з російською армією проти терористичного угруповання «Ісламська держава» (ІДІЛ) в Сирії. Про це 25 травня заявила офіційний представник Пентагону Мішель Балданс.

«На даний момент ми не плануємо жодних спільних військових операцій з Росією», – сказала Балданс. В той же час вона констатувала, що Росія виконує угоду про припинення вогню в Сирії, сконцентрувавшись на боротьбі з ІДІЛ.

Представник Пентагону також нагадала про меморандум з питання безпеки польотів над Сирією, укладеним між США та Росією. «На сьогодні меморандум діє ефективно, ми продовжуємо його виконувати», – додала вона.

24 травня міністр закордонних справ Росії Сергій Лавров заявив, що Москва й Вашингтон домовилися про перехід від обміну інформацією до спільних дій у боротьбі проти тероризму в Сирії. Однак, заступник речника Державного департаменту США Марк Тонер відзначив, що у визволенні «столиці» ІДІЛ Ракки Вашингтон покладається не на Росію, а на 50 тисяч курдських ополченців, яким вдалося 25 травня потіснити терористів на півночі Ракки.

МОРСЬКІ ПІХОТИНЦІ ДОПОМАГАЮТЬ КУРДАМ ВИЗВОЛИТИ РАККУ

Щонайменше 25 американських морських піхотинців висадилися в районі сирійського міста Гасеке. Про це 25 травня повідомив телеканал Al Arabiya.

У складі підрозділу є важка техніка. Морпівих перекинули з допомогою кількох приватних транспортних літаків. Як повідомляється, ці сили може бути скеровано в район міста Тель-Аб'яна, звідки курдські ополченці розгорнули наступ на Ракку – головний опорний пункт й так звану столи-

цю терористичного угруповання «Ісламська держава» (ІДІЛ).

Раніше в Пентагоні повідомляли, що для планування операції зі звільнення Ракки Сирію потай відвідав командувач сил США на Близькому Сході генерал Джозеф Вотел. В той же час бойовики ІДІЛ почали стягувати до своєї столиці озброєння й додаткові сили, а також випустили з в'язниць в'язнів, суворо заборонивши мешканцям Ракки залишати місто.

АМЕРИКАНСЬКИЙ БЕЗПІЛОТНИК ЗНИЩИВ ЛІДЕРА ТАЛІБАНА

Упонеділок, 23 травня, президент США Барак Обама підтвердив, що лідера афганських талібів муллу Ахтара Мансура знищено під час атаки американських сил і назвав його смерть «важливою віхою» в зусиллях задля досягнення миру в Афганістані. В афганській владі уточнили, що Мансур загинув під час атаки американського безпілотної.

Ахтар Мансур очолював Талібан у липні 2015 року після смерті колишнього глави угруповання мулли Мохамеда Омара. Призначення Мансура призвело до розколу між талібами, після чого почалися зіткнення між прихильниками Мансура та мулли Расула – ще одного прибічника Омара.

Після вбивства Мансура екстремістський терористичний рух Талібан очолює Мулаві Хайбатулла Акхунзада. Про це йдеться в спеціальній заяві Талібана.

Уранці 25 травня, інформаційна агенція Associated Press з посиланням на афганського чиновника повідомила про підлив терористом-смертником автобуса, який перевозив працівників суду в столиці Афганістану Кабулі. Повідомляється про 10 загиблих. Відповідальність за вибух узяв на себе Талібан.

КОМІТЕТ ЗАХИСТУ ЖУРНАЛІСТІВ У НЬЮ-ЙОРКУ ЗАКЛИКАВ П. ПОРОШЕНКА ОСУДИТИ ПУБЛІКАЦІЇ «МИРОТВОРЦЯ»

Комітет захисту журналістів (CPJ), який базується в Нью-Йорку, закликав у відкритому листі президента України Петра Порошенка осудити публікації на сайті «Миротворець» особистих даних тисяч журналістів, які працювали в самопроголошених Донецькій та Луганській «народ-

них республіках», й зобов'язати Міністерство внутрішніх справ України забезпечити захист репортерам.

У Комітеті заявили, що шоковані тим, що українські офіційні особи замість того, щоб осудити цей дикунський вчинок, що ставить під загрозу життя тисяч працівників ЗМІ, «високо оцінили спробу залякати журналістів». Деякі журналісти з цього списку вже отримали погрози на свою адресу.

У CPJ висловили стурбованість у зв'язку з тим, що міністр внутрішніх справ України А.Аваков й депутат Верховної Ради А.Герашенко схвалили публікацію даних журналістів.

Тим часом, 24 травня сайт «Миротворець» розмістив на своїй сторінці в інтернеті ще один список журналістів, акредитованих у ДНР. В документі містяться нові особисті дані 293 журналістів з 59 країн світу.

Тим часом, стало відомо, що інформгентство «Українські новини» домагатиметься притягнення до відповідальності керівників інтернет-проекту «Миротворець» за публікацію списку журналістів, акредитованих на Донбасі.

ВАШИНГТОН ГОТОВИЙ ЗАПРОВАДИТИ НОВІ САНКЦІЇ В РАЗІ НАСТУПУ НА СХОДІ УКРАЇНИ

У Вашингтоні вірять, що санкції проти Росії працюють, але готові, разом з європейськими союзниками, запроваджувати додаткові заходи. Про це під час дискусії в юридичній конторі «Бейкер та Маккензі» заявив 25 травня координатор політики санкцій Державного департаменту США Деніел Фрід.

У червні 28 країн-членів ЄС мають ухвалити рішення стосовно продовження санкцій проти Росії. У Білому домі та Державному департаменті сподіваються, що європейські союзники приймуть правильне рішення та продемонструють трансатлантичну єдність.

«Я думаю, що пані Моґеріні була права, коли сказала, що ЄС продовжать санкції. Я не знаю, що ЄС зробить, але я знаю, що досі кожного разу ЄС продовжував санкції», – каже координатор політики санкцій Держдепу США Деніел Фрід.

Він підкреслює, що санкції не є покаранням. Вони запроваджувалися з конкретною метою – відновити український суверенітет та територіальну цілісність. «Хоча ми не очікуємо, що Росія почне великий військовий наступ в Україні, вони можуть це зробити. І якщо це станеться, ми в змозі розглянути додаткові заходи. Ми обговорили це з Європою. Я вважаю, що це малоімовірно. Однак лишається фактом, що режим припинення вогню, який є однією з умов Мінських угод, до сьогоднішнього дня повністю не виконується сепаратистами, яких підтримує і які, по суті, є продуктом Росії».

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ПОПЕРЕДИВ БІЗНЕС ПРО РИЗИКИ СПІВПРАЦІ З РОСІЄЮ

Державний департамент Сполучених Штатів попередив представників американського бізнесу, який веде свої справи за кордоном, про наявність ризиків співпраці з російськими компаніями через санкції, введені проти РФ після початку її агресії в Україні. Про це заявив у вівторок, 24 травня, заступник речника Державного департаменту США Марк Тонер.

«Ми продовжуємо чітко заявляти в нашій спільній роботі з американськими компаніями нашу позицію щодо існування ризиків – як економічних, так і репутаційних, що стосуються ведення справ з Росією», – зазначив представник зовнішньополітичного відомства США. Він пояснив, що це пов'язано з економічними обмеженнями, які ввели США та ЄС проти Росії.

«Шляхом застосування наших комбінованих санкцій, зменшення дипломатичних зв'язків ми посилаємо чіткий сигнал Росії та її керівництву, що вони мають виконувати свої зобов'язання за Мінськими угодами та припинити окупацію Криму», – підкреслив Тонер.

АКЦІЯ ПРОТИ ТРАМПА ПЕРЕРОСЛА В БЕЗЛАД І ПОРУШЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ

Демонстрації протесту проти кандидата в президенти від Республіканської партії Дональда Трампа в штаті Нью-Мексико, де мешкає велика кількість вихідців з Мексики, переросли в зіткнення з поліцією.

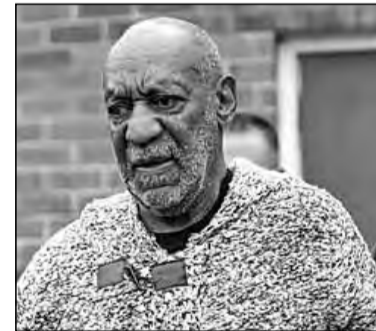
Під час акції протесту в столиці штату Альбукерке біля приміщення, де Трамп виступав перед виборцями, демонстранти стали кидати в поліцейських пляшки й каміння, а також підпалювати футболки й кидатися ними у вартових порядку. Поліція у відповідь застосувала слізозогінний газ і перцевий спрей.

Під час своєї передвиборної кампанії Трамп не раз заявляв, що має намір звести стіну на кордоні з Мексикою, аби перепинити нелегальне проникнення на територію США вихідців з цієї країни. Учасники акції протесту в Альбукерке висловили свою незгоду з такою міграційною політикою вірогідного президента.

Тим часом, Трамп, який залишився єдиним кандидатом у президенти від Республіканської партії, переміг у штаті Вашингтон і заручився підтримкою 1229 делегатів на партійній конвенції. Для того, аби автоматично бути обраним на ній кандидатом у президенти, йому достатньо заручитися підтримкою всього ще 8 делегатів.

БІЛЛА КОСБІ СУДИТИМУТЬ У СПРАВІ ПРО СТАТІВЕ НАСИЛЬСТВО

Суддя постановив, що знаменитий американський комік Білла Косбі повинен постати перед судом у Філадельфії у справі про статеве насильство. 78-річного Косбі обвинувачують у тому, що 2004 року він довів до наркотичного сп'яніння і в такому стані мав статеві зносини з колишньою працівницею Темпльського університету Філадельфії Андреєю Констанд. Цю справу було знову порушено торік по тому, як понад 40 інших жінок виступили з подібними звинуваченнями.

Кевін Стіл, окружний прокурор графства Монтгомері, заявив: «Річ у тім, що Андрею Констанд було спочатку одурманено, а тому не може йтися про добровільну згоду. Це – злочин. Саме такі обвинувачення й висунуто. Тож з нетерпінням чекаємо на судовий розгляд».

Б.Косбі завжди наполягав, що всі його статеві зносини з жінками були за обоюдною згодою. Заяву Констанд зачитував представник поліції. Це викликало протести адвоката Косбі, що наполягав на її особистій появі в суді. Він назвав заяву Андреї Констанд вигадкою.

На Косбі чекають і цивільні позови, пов'язані з обвинуваченнями з боку жінок. Він перебуває на волі під заставу в мільйон доларів.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

30-тилітній Мортгедж

Відсотки

МОЖУТЬ ЗМІНЮВАТИСЯ

Завітайте на нашу веб-сторінку, або проскануйте "QR code", щоб дізнатись сьогоднішні мортгедж пропозиції.

3.78% APR*

**Згадайте цю рекламу,
отримаєте \$50 знижку за кошт оцінки!****

Поговоріть з нашими спеціалістами
по мортгеджах, тел 773-328-7500 x283

302 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Пропозиція стосується тільки одnorodинних домів або багатоквартирних будинків не більших 4-ох помешкань, коли в одному проживає власник. *На день 6-го травня 2016 р. процентна ставка на 30-річний 'FNMA qualified' особистий мортгедж до максимальної суми \$417,000 із 80% позиченої суми порівняльно з вартістю будівлі (LTV) становить 3.777% у річному відношенню (Annual Percentage Rate (APR)); місячні оплати на мортгедж в сумі \$100,000 при вищеподаних умовах виносить \$463.12. Оплата за апликацію \$200, 0 поинтс. Місячна оплата не включає кошти оплат за податки й страхування дому; коли включити суму податків і страхування, місячна оплата буде вища. **\$50.00 знижка за кошт оцінки (appraisal) буде зарахована як кредит при отриманні мортгеджу (closing). Мортгедж можуть отримати тільки члени кредитівки, що живуть у визначених географічних місцевостях. Умови щодо процентної ставки і вимог можуть змінюватися без попередження. Вимагається оцінка фінансової спроможності і підтвердження кваліфікації. За докладною інформацією телефонуйте на безкоштовний номер 1.888.222.8571.

Ощадностеві та Пенсійні Сертифікати

18 місячні до 1.21% APY*
24 місячні до 1.26% APY
60 місячні до 2.12% APY

Допоможемо Вам легко перенести
до нас Ваш 401K або IRA план!

*APY is annual percentage yield. Rates are effective May 25, 2016 and are subject to change without notice.

1-888-BANKUKE
www.bankuke.com

Principal Office:
851 Allwood Rd
Clifton, NJ 07012
973-471-0700

Botany Village Office:
237 Dayton Ave
Clifton, NJ 07011
973-772-0620

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ і 113-ий Відділ США

запрошують
на концерт у зв'язку
із святкуванням
40-ліття
Українського Музею

КОНЦЕРТ Стефана Шкафаровського

Стефан Шкафаровський, бас,
зірка Метрополітальної Опери,
буде співати композиції
М. Лисенка, Кол Портера,
Россіні, І. Соневицького,
Верді та інших.

Акомпаньатор:
Христина Карпевич, фортепіано

о год. 7 веч.
СУБОТА
4 ЧЕРВНЯ 2016

Вступ – 25 дол.
включно з перекусом

Купуйте квитки
онлайн заздалегідь або
при вході.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ • 222 East 6th Street, New York, NY 10003
212.228.0110 • www.ukrainianmuseum.org

СТРАХУВАННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ З ОДНОРАЗОВОЮ ВКЛАДКОЮ

- Одноразова вкладка забезпечує страховку на ціле життя
- У страховому випадку вартість поліси переходить до вигодонабувача без податків

* Доступне не в усіх штатах.

Постійне страхування життя забезпечує захист від моменту набуття чинності контракту до смерті застрахованого. Протягом життя застрахованої особи відбувається накопичення грошової вартості, якою Ви можете скористатися в будь-який час.

Головний офіс (800) 253-9862

ПРОДАЖІ (888) 538-2833

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 • Загальні інформації – 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

5th Annual Ukrainian Festival

on Staten Island

5-й Щорічний Український Фестиваль

на Стейтен Айленд

June.05

**Holy Trinity
Ukrainian
Catholic Church**

288 Vanderbilt Avenue
Staten Island, NY 10304

10:00 Архиєрейська Служба Божа | Pontificate Divine Liturgy
12:00 Святова програма | Party
отець Василь Годенчук | fr. Vasile Godenciuc
718-442-2555, frvasile@aol.com

live entertainment
dancing
family activities

шоу програма
танці
сімейні розваги

Enjoy Traditional Ukrainian Food, Drinks & Much More

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union
САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

For More Information About Festival & Advertising Please Call
Alex Buduykevych +1(917) 684 2332, ukrfestivalsi@gmail.com

НАШІ ФЕСТИВАЛІ

Офіційне відкриття фестивалю розпочалося з благословення отця Вернарда Панчука, настоятеля Української католицької церкви Святого Юра, під покровом якої ось уже чотири десятиліття поспіль відбувається це українське свято музики, пісні, танку, кухні, книги, ремесел... Свято невмирущості українського духу, на якому в буквальному сенсі цих слів можна відчутися запах і смак України.

Своє пастирське напучування надіслав і єпископ Стемфордський, владика Павло Хомницький, а також мер Нью-Йорка Білл де Блазіо, який зокрема підкреслив, що це «традиційне щорічне

Ласкаво просимо на ювілейний, 40-й Український фестиваль у Мангетені!

ВЕЛИКЕ СЕРЦЕ МАЛЕНЬКОЇ УКРАЇНИ

20–22 травня в Нью-Йорку відбувся 40-й Український фестиваль під покровом церкви Святого Юра

святкування в Іст-Віліджі, де б'ється велике серце маленької України, – прекрасний спосіб продемонструвати мешканцям Нью-Йорка яскраві звичаї і дух солідарності, які так вирізняють українців Америки...»

Ведучі фестивалю Ольга Жураківська та Андрій Стасів запросили на головну сцену братів Добрянських, які виконали державні гімни України й Америки разом з усіма учасниками та гостями фестивалю.

Відтак, упродовж трьох травневих днів публіка з цікавістю й захопленням мала нагоду побачити й почути кращі танцювальні колективи, співочі гурти й солістів, як української Америки, так і гості з України – популярної виконавиці лемківських пісень Аничку, котра приїхала з добродіями концертами до Америки зі Львова. Упродовж трьох днів і вечорів публіка захоплено сприймала виступи самобутніх аматорських колективів і талановитих професіоналів, таких, наприклад, як вихованка Одеської опери Людмила Джой, відома своєю активною громадянською позицією стосовно окупації Криму та розв'язання Росією війни на Донбасі.

Щемно виглядали виступи на нашому фестивалі представників славного кримськотатарського народу, який не-

Фестивальне велелюддя

щодавно відзначив чергову річницю трагедії сталінської депортації і який сьогодні бореться з новітнім Сталінім – Владіміром Путіним, за наказом якого Крим окуповано російськими військами й нищпорками ФСБ.

Бурхливими оваціями підтримки й вдячності винагороджували слухачі найменших учасників: вихованців невтомих Дарії Гензи та Дарії Дроздовської, які опікуються ними разом з 83-го відділом Союзу українок Америки в Нью-Йорку, юних артистів школи українознавства при право-

славній катедрі Святої Трійці, що на Брум-стріт у Нижньому Мангетені (директор – Оленка Дорожинська-Гошовська), а також Школу бального танцю Наталі Лемішки, танцювальні та співочі колективи під художнім керівництвом Анни Бачинської, Лариси та Орlando Паган, Андрія Цирика, Надії Лемеги, Христини й Григорія Момотів, Андріани й Яцишин і Марини Аморе, Олександр Кузь, Ірини Чуян, Ольги Яструбчак та ін. І, звичайно ж, увінчав свято традиційний гопак «Сизокрилик» – вихованців уславленої танцювальної

школи Роми Прийми– Богачевської. Окрасою фестивалю стали й уже відомі в нашій громаді солісти, дуети та гурти – Христина Шафранська, Наталя та Данило Блищаки, Ірина Заболотна, дует Боже-ни Дергало й Тасі Кокс, Ольга Дзеньків-Обертос, Максим Лозинський, Владислав Чорний, Олександра Грабова, вокальний ансамбль «Промінь» під керівництвом Богдани Волянської, гурт «Українські сільські голоси» (музичний директор – Браян Долфін, співдиректори – Ляриса Чебіняк та Езра Халлек).

А в перервах між концертами, вирував на велелюдному, як ніколи, українському святі справжній ярмарок. Майже як у Гоголя. Вареники, голубці, ковбаски, тарілі, підсвічники, писанки, книги, картини, записи музики й співу... Кредитівки й бізнеси широко рекламували свої послуги, українські крамниці продавали ексклюзивні вишиванки, етномайстерня пропонувала оригінальні дитячі забавки, волонтерські організації збирали кошти на допомогу пораненим воїнам АТО, що боронять Україну від путінської гадина на Східному фронті...

Український фестиваль у Нью-Йорку – це свято не лише українців і не лише для українців

Ведучі фестивалю Ольга Жураківська та Андрій Стасів з представниками кримськотатарської громади Великого Нью-Йорка

Частина зібраних коштів Український фестиваль переказав сиротам героїв Майдану та пораненим воїнам АТО

Волонтери Українського музею в Нью-Йорку – незмінні учасники свята на 7-й вулиці в Мангетені

Сестрицтво Української католицької церкви Святого Юра й Союз українок Америки розігрували «льоси», які роздавав традиційний ведмедик з Карпат. Він став настільки невід'ємною частиною свята, що його давно варто б зробити талісманом цього фестивалю. Працював дитячий розваговий майданчик під опікою молодіжної молитовної групи при церкві Св. Юра «Чисті серця» та його «директорки» Оксани Вовк.

Під час фестивалю особливу й заслужену роль було відведено Академії Святого Юра, в яку її недавно призначений директор Андрій Стасів старається вдихнути нове життя: вихованці школи брали активну участь у підготовці фестивалю, його концертно-мистецькій програмі, проводили добровільні акції допомоги Україні... У свою чергу, на фестивалі було озвучено, що на найгідніших кандидатів, які подадуть документи до Академії Святого Юра, цього року очікують 15 стипендій.

Своїм успіхом 40-й Український фестиваль у Мангетені завдячує насамперед Організаційному комітету на чолі з управою (о. Вернард Панчук, Андрій Стасів – голова, Роман Верхняк – заступник голови, Ірина Брацур – адміністративний директор, Андрій Добрянський – господарчий директор) та її членам (Марія Маслович – скарбник, Андрій

Який же Український фестиваль без гопака!

Ільницький – голова фонду збору коштів, Анна Бачинська – директор програми, Богдан Бурміч – мистецький директор, Христина Мельник – координатор добровольців, а також – Ірині Бордюк, Богдани Данків, Руті Лев, Олесі Лев, Ярославі Рубель.

Впадали в очі на фестивалі бойові знамена Євромайдану й добровільних батальйонів на

Східному фронті, щит, який повсталі українці вихопили з рук озвірілого беркутівця на київському Майдані, шоломи, які стали символом Євромайдану, шеврони українських бойових підрозділів, гільзи... Це учасник Євромайдану та АТО українець з міста Сиракуз (штат Нью-Йорк) Роман Волицький, який організував волонтерський рух «Україна понад усе», приї-

хав на фестиваль, аби показати тутешнім українцям святині новітньої історії України, аби нагадати про героїв Небесної сотні й АТО, які віддали свої життя за нашу свободу.

Упродовж чотирьох десятиліть, що минули з далекого від нас травня 1976 року, Український фестиваль живе, зберігає й примножує традиції завдяки підтримці спонсорів, меценатів

і багатьох-багатьох добровольців, які ліплять вареники, монтують сцену й намети, чистять вулицю, підшукують учасників, заохочують «вендорів», зовсім не рахуючись зі своїм часом і не вимагаючи жодної оплати за свою працю. І це також суттєвий штрих до колективного портрету громади, яка гуртується довкола Українського фестивалю в Нью-Йорку.

Головним спонсором фестивалю, як і в попередні роки, виступила Федеральна кредитова кооператива «Самопоміч» (Нью-Йорк), яка виділила на свято 7 тисяч доларів, «золотими» спонсорами зголосилися стати «Веселка» (2500 дол.), The Cloister Cafe (2500 дол.) та Український Народний Союз (2000 дол.), «срібними» – корчма «Тарас Бульба» (1500 дол.) та компанія «Міст-Америка» (1000 дол.)

Традиційний Український фестиваль на 7-й вулиці в Мангетені завершився пізно в неділю, 22 травня, розмінюючи свій п'ятий десяток. Хочеться вірити, що його майбутнє буде не менш яскравим, ніж його минуле, й не менш захоплюючим, ніж його сьогоднішнє. Отож, до зустрічі наступного року!

Вл.інф.
Фото «НГ»
та з веб-сторінки фестивалю:
www.facebook.com/StGeorgesUkrainianFestivalNYC

УКРАЇНСЬКИЙ НЬЮ-ЙОРК

– Пізно... – зігхає пані Стефа, шляхетна жінка старшого віку, яка завжди, майже сорок років, відколи тут працює, першою зустрічала всіх покупців. Коли минулої п'ятниці я забігла до легендарної української крамниці «Сурма», яка стала одним із символів українського Нью-Йорка, аби запитати, чи може чимось допомогти наша газета, вона лише скрушно похитала головою й показала в бік господаря «Сурми»: «В нього питайте». А нам так хотілося допомогти! Можливо, рекламою, яку готові були друкувати безплатно стільки, скільки потрібно. Можливо, закликом до громади. Можливо, розповіддю про ушановану історію «Сурми». Бо тиждень тому її власник, мовчазний Маркіян Сурмач-молодший, коли я принесла, як завжди в четвер, свої газети, почав біждатися, що доведеться, мабуть, продати крамницю.

– Пізно. Бізнес не йде, покупців негусто...

– Як пізно? Чому пізно? – перепитую, не розуміюче.

– Крамницю продано... У нас тепер випродажа... До початку липня... І все...

А й справді на дверях видніється рукописна вивіска Sale.

– І хто ж купив, українці? – перепитую в надії, що ще не все втрачено.

– Ні, – незворушно хитає головою Маркіян.

– А хто? – не відстаю.

– Реорле, – так само незворушно відповідає він.

Маркіян Сурмач, онук знаменитого засновника цієї легендарної крамниці, який узявся продовжити родинний бізнес у 2003 році, після смерті свого батька, Мирона Сурмача-молодшого, чоловік небалакучий, розговорити його нелегко. Але з поголою, яким повніється «українське село» в Нью-Йорку, довідалися, що «так вирішила ціла родина Сурмачів», вирішила не вчора, розмови про продаж точаться вже років зо два, що «багато хто жалує, бо було б сказати українцям, хтось би, напевне, купив, якщо не сам, то з партнерами», «було б затримати крамницю бодай ще два роки, до 2018-го...» Вирішено, що частина «товару» піде до Українського музею, щось продасться, а щось доведеться забрати й знайти йому підходяще місце.

Але споглядати цей процес дуже гірко, тому що з американського краєвиду зникає ще один український «острів». Біда в тому наша чи вина? Очевидно, і біда, і вина. Бо як часто, що маємо, не бережемо, а втративши, плачем. У 2018 році крамниці «Сурма» в Нью-Йорку виповнилося б 100 років...

ІСТОРІЯ МОЄЇ «СУРМИ»

Багато хто, особливо з тих, що приїхали до Америки недавно, очевидно впевнені, що «Сурма» на Сьомій вулиці в Нью-Йорку, навпроти церкви Святого Юра, – це звичайна крамничка, де можна придбати куті на Різдво, вишиванку, писанку, меду чи горнятко з написом «Максимко». І мало хто здогадається, що за її, здавалося б, вжитковим «товаром» ховається велика історія американського українства. І подиву гідна сила духу однієї унікальної особи – Мирона Сурмача, галицького 17-літнього хлопця, який у червні 1910 року прибув до Америки, щоб заробити трохи грошей на життя собі й батькам, які залишилися «в краю». В руках у парубка було дві валізки: «одна зо шматтям, а друга – з книжками». В 1918 році він, трудовий іммігрант, заробітчанин, відкрив у Нью-Йорку українську книгарню, яка стала «пристаніщем для всіх, хто робив перші кроки на американській землі й потребував поради, інформації чи допомоги...» Про все це він потім розповів у своїх спогадах «Історія моєї «Сурми».

новий капелюх. Все те коштувало майже 15 доларів», – згадував потім він свої початки в книзі «Історія моєї «Сурми».

Брат був добрим і дуже турботливим за батьками, а тому в 1913 році повернувся додому. Його «забрили» до австрійського війська, на італійському фронті він дістав тяжке поранення й незабаром помер. А от Мирон залишився в Америці, пішов працювати на фабрику. «У першу суботу по роботі я приніс першу платню – 8 доларів і 75 центів. Перечислив то на крони. Мамо рідна, 70 крон! От це то Америка, дай їй, Боже, здоров'я! Кров з пальців текла від збирання шрубок у шапі, бо вони були змочені в якійсь їдкій соді, ця сода проїдала пальці, але пальці загояться. А гроші як вдома отримують, от то будуть горді за свого сина!»

Батьки будуть за свого сина справді горді. Потім, через 25 років, коли він наважиться з сім'єю відвідати їх, мати, зустрічаючи на вокзалі, скаже батькові: «Садові їх на воза й їдь через всеняке село, щоб усі люди бачили, хто до нас приїхав...»

Отож, одного дня разом з братом вони вирушили до Скрантону й закупили книжок аж на 18 доларів – кожної по одному примірнику й передали їх до читальні «Просвіта», заснованої при церкві.

Цікаво, що читали тоді американські українці? «Казки про циганів», «Казки про жидів», «Ціко-сват» (комедія у 2-х діях), «Пан писар» (комедія у 3-х діях), «Галицькі анекдоти», «Співомовки Степана Руданського» та ін.

НЬЮ-ЙОРК ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ

Фабрика, на якій працював Мирон Сурмач, невдовзі закрилася, її поглинула автобудівна індустрія Форда, який запустив своє виробництво на повну потужність. У пошуках праці хлопець потрапляє до Нью-Йорка.

«На долині міста, в східній частині, де поселилися українці, поляки й євреї, колись мешкали німці, – згадував він. – Але одного разу їхній корабель, який йшов до Вестчестеру, на пікнік, зазнав катастрофи: загорівся, пасажири повтікали на один бік судна, яке перекошилося, перевернулося й

«Січовий базар» на 7-й вулиці під номером 34 проіснував до 1927 року, потім переселився на авеню А, яку тоді називали «українським Бродвеєм». Мирон Сурмач вирішив дати своєму бізнесу нову назву – українську, просту, легку у вимові. «Сурма!» «Я відкрив тоді, що різні народи мають подібне слово. В Нью-Йорку, на долині міста був ресторан «Сурма». Якоюсь я туди зайшов, думав, напевно, українці, а вони – індійці. Переконали мене, що Сурма – то давня індійська назва і що в Індії є велика ріка з такою назвою, так як у нас є милі нам Золота Липа, Прут, Буг, Дністер, Дніпро...»

Попри романтизм й інтелектуальні зацікавлення, в душі Сурмача сидів бухгалтер. Перш, ніж переселитися, він кілька днів простояв на авеню А – придивлявся, які люди там ходять, навіть лічив, скільки на годину перейде, пробував вгадати, чи є між ними українці... І зрештою, підписав «ліз» про винайм приміщення на 10 років з оплатою 150 доларів місячно. Правда, потім, у 40-ві роки, коли нерухомість суттєво подешевшала, крамниця знову повернеться на 7-му вулицю, де знаходиться й тепер.

КУТЯ РОЗПОЧИНАЛАСЯ ЗІ СТУПИ

Щоб вижити й «мати бізнес», власники мусіли з книгарством комбінувати й інші речі – продавали вишивані краватки, коралі, платівки, серпи, гриби, олію, мед, свічки, кутю... Про кутю – то окрема історія.

«Дружина попросила допомогти «опихати» (обдерти-авт.) пшеницю на кутю. Вона мала її зав'язану в рушничку, по якому я мав бити качалкою. Мешкали ми на другому поверсі, над власником дому, італійцем, і якби я став гримати, то кутя, хоч і з медом, але ані мені, ані дружині того року не смакувала б. Узяв я ту кутю й показав своєму робітникові, який мав золоті руки. Він одразу взявся майструвати ступу: збив до купи чотири дошки, вклав дно, оббив бляхою, витесав великий товкач. За цією роботою нас застала пані Воробцева з Джамайки. Дізнавшись, що ми будемо «опихати» пшеницю, попросила зробити й для неї фунт. Тим часом, до крамниці зайшли й інші покупці й почали просити й собі пшениці. Дуже скоро слава про нашу готову кутю рознеслася по всій Америці».

СОН ПРО ПИСАНКУ

Кутя не була дивиною для американців, бо на ту пору її вже вживали й араби, й східні народи як щоденну страву, хоча вона й не мала такого сакрального значення, як для українців. «Зате писанки такі нам, українцям, славу зробили. В 1923 році гуцул В. Скороботюк приніс ще тоді до «Січового базару» трохи писанок двох кольорів. Ми їх покляли у виставове вікно. Вертаючись з церкви, люди зупинилися, заходили, купували. Наступного року писанкар вже винаймав у нас в книгарні вікно, біля якого сидів і писав писанки. Тоді він продав до півтори сотні по 35 центів за штуку. А наступного року вже група жінок з Нью-Йорку почала розписувати писанки різнобарвними взорами й продавати їх по долару...»

Донька Сурмачів Ярослава, професійна малярка, взялася популяризувати писанки серед американців. Спершу склала брошуру з власними малюнками і розшифруванням символів. Популярний американський жур-

СВЯТА

... У неділю всі хлопці збиралися по-святковому: носили білі сорочки, на які накладали кавчукові комірці. Це було економічно, бо комірці було легко обмити водою з милом. Всі мали камізьелки і обов'язково годинник з довгим ланцюжком, від однієї кишені до другої. Старих хлопців з вусами або бородами тоді ще не було. Сорокалітні рахувалися старими, і таких було небагато. Тоді ще й українських дівчат у Вілкс-Беррі не було. Як забаглося хлопцям побачитися з дівчатами, то в неділю їхали до Пасейку. Всі знали, що там є багато гарних українських дівчат, навіть тримаються крайового стилю – ходять босі по дворі.

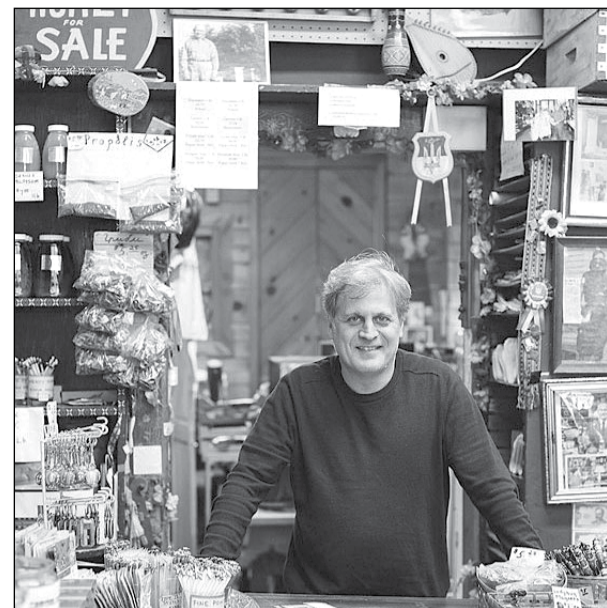
... Ще треба описати життя в хаті. Не повірите, але газдиня, в якій винаймалося житло, всім хлопцям мила плечі, як приходили з роботи, бо всі купалися в кухні, в балії...

ЩО ЧИТАЛИ В 1912 РОЦІ

Якоюсь Мирон Сурмач на конвенції Народного Союзу познайомився з першим українським книгарем Василем Гришком, який мав у Скрантоні (штат Пенсильванія) книгарню й видавництво і навіть видавав журнал «Шершень».

ВІЛКС-БЕРРІ

Мирон Сурмач оселився спочатку в Пенсильванії, в містечку Вілкс-Беррі, де жив тоді його старший брат. «Брат був добрий – купив мені все убрання з черевиками до роботи і до неділі, й навіть

Три покоління Сурмачів: Мирон-батько, Мирон-син, Маркіян-внук

нал «Нью-Йоркер» вибрав з того найцікавіше і помітив на своїх сторінках, після чого тиждень до «Сурми» двері не зачинялися. Але перш, ніж це сталося, її мамі приснився дивний сон: ніби-то вона стоїть на березі моря й раптом над хвилями з'являється змарка, а серед неї – образ Божої Матері. Перед тим образом котиться по воді до берега писанка. Вона ту писанку підняла й почула голос: «Візьми ту писанку, дай своїй доньці, цією писанкою докажеш...» Сон обірвався, дружина прокинулася, потім встала з ліжка, підійшла до столу й почала розписувати писанку.

«Коли я встав ранком, писанка вже була на столі – зеленкувата, з листочками конюшини й точними лініями... Хоча дружина раніше ніколи писанок не писала», – згадавав Сурмач.

БОГДАН ЛЕПКИЙ У «БАЗАРІ»

Книжки в той час люди купували, читали, вчилися, вірили, що Україна таки втримається, бо ще повстанські групи воювали за самостійність, а визначні українці, колишні члени уряду УНР, які опинилися поза межами України, підтримували боротьбу за свободу з-за кордону. «Наші діячі в Празі, Відні, Берліні майже всі писали свої спомини й переважно видавали власним коштом. Тоді виходили цікаві місячні журнали, з'явилася перша монографія про видатного скульптора й художника Олександра Архипенка в українській, англійській і французькій мовах. Як тільки ця монографія вийшла, тоді наші газети написали, що Архипенко – наш. Так воно й було. Незабаром Олександр Архипенко приїхав до Америки й відразу зайшов до мого «Січового базару». «Де тут знаходиться українська центральна? – запитався. Не було що відповісти на те. Порядної централі не було тоді й нема тепер...»

У жовтні 1920 року Мирон Сурмач видрукував перше число свого журналу

«Базар» – «для справи промислу, торгівлі й просвіти», як він пояснював. Авторитету й читабельності виданню додавали багато письменників, митців, громадських діячів, які залюбки друкували свої публіцистичні статті й мистецькі твори. До кожного числа журналу зголосився дописувати й Богдан Лепкий – прислав статті й малюнки власного виконання. Був у тій співпраці ще один момент – цецензурний. «Батьку, якби не ви, то я би тут здох, як пес», – писав Богдан Лепкий з Берліну Миронові Сурмачу, який платив йому

Шлюбна світлина Мирона та Анастасії Сурмачів

Родина Мирона Сурмача – засновника легендарної української крамниці на 7-й вулиці в Нью-Йорку, яка на 98-му році припиняє своє існування

ТИСЯЧА Й ОДНА ЗАПОВІДЬ ВІД МИРОНА СУРМАЧА

- ✓ *Успіх не залежить від одних тільки засобів, від багатства, але як довго тебе гне вниз бідність, ти не можеш виявити в собі те, що в тобі найліпше, ані не можеш тішитися життям, як Бог наказав. Тому є кінечним, щоб ти став фінансово незалежним.*
- ✓ *Одягайся добре. Одяг не творить людину, але брак доброго одягу щонайменше поставити тебе у клопотливе становище.*
- ✓ *Купуй навіть те, на що тобі не стає грошей, коли думаєш, що це допоможе тобі досягнути якусь ціль.*
- ✓ *Ідеї не зроджуються в перевтомленій людині. Безперервне думання й планування роблять людину безплідною. Кожне поле мусить час від часу лежати під паром, коли хочеш, щоб воно гарно родило.*
- ✓ *Вакації тратять дві третини своєї вартості, коли їх проводити вдома.*
- ✓ *Люди, які ніколи не роблять більше, ніж те, за що їм платять, ніколи не дістануть більше платні, лише за те, що зроблять.*
- ✓ *Щастя є відгомном милих слів, які ми кажемо іншим.*

по 10 доларів за статтю, і в той час це була велика поміч, особливо, як на європейській мірці.

ВІД РАДІОПРОГРАМИ ДО КАРНЕГІ-ГОЛЛ

17 лютого 1928 року Мирон Сурмач почав вести першу в Америці українську радіо програму, а, можливо, першу українську й у всьому західному світі, як він сам зауважував. Один з найпам'ятніших її моментів – конкурс української пісні, в якому брали участь церковні хори Великого Нью-Йорка. Головним журі стала громада – кожен виступ оцінювався за 10-бальною системою. Переможцеві мав дістатися срібний кубок вартістю 200 доларів. Конкурс тривав шість місяців. Для гала-концерту Мирон Сурмач винайняв залу в Купер-Юніон. Однак зійшлося сім священиків і вирішили, що якщо один з дяків дістане нагороду, то іншим буде соромно повертатися до своєї парафії. Отже, погодилися дати зведений концерт усіх хорів, не визначаючи переможця.

Та імпреза на вернула на думку, що пора показати українське мистецтво й на всеамериканській сцені. І, зрештою, це сталося в Таун-голлі в 1933 році, і в Карнегі голлі – у 1944-у.

Сурмачева радіо програма поклатала початок ще одній великій справі – з добрих голосів тих сімох хорів було організовано знаменитий хор під керівництвом О. Кошиця, який разом з танцювальною групою В.Авраменка потім об'їздив усю Америку.

Ще одним яскравим видовищем того часу стали радіо-бали, організовані «Сурмою». Відбулося їх усіх до тридцяти. Це були справді маленькі бали, на яких лунали кращі голоси української Америки, танцювали танго й фокстрот, закохувалися, освідчувалися в любові. І в любові до «Сурми» насамперед.

СОЛОМІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА ТА ПЛАТІВКИ

Це не крамниця – а українська виставка, казали ті, хто бодай

одного разу побував у володіннях Сурмача. На стінах – образи козаків, гетьманів, поетів, народних діячів, українські вишивки, музичні інструменти... На столах і полицях – книжки, ноти, сорочки, великий вибір патефонних платівок, друкарські машинки... Фонограф награв якусь ніжну українську мелодію... Хочеться радіти, любити, жити...

Мирон Сурмач був добре знаним серед нью-йоркських студій звукозапису, в яких тоді панувала ера грамплатівок. «Мав я до діла із Соломією Крушельницькою, яка в 1928 році гостювала в Нью-Йорку й зайшла до «Сурми». Я запитав, чи має які свої платівки, але вона все залишила в Італії. То я закликав компанію «Коламбія» й запитав, чи не випустила б вона кілька платівок з наспівом цієї славної української співачки. Все вийшло спершу добре, але вмівався брат Крушельницької та ще один експерт з Волині. Вони вибрали невідповідний репертуар, замість класичних і народних пісень в гарній обробці.

За місяць вийшло дві платівки – дехто купував, бо то була відома співачка, але не дуже охоче...»

ТРИДЦЯТЬ ТИСЯЧ КНИГ І ТРИ МІЛЬЙОНИ БДЖІЛ

На схилі літ Мирон Сурмач придбав у Нью-Джерсі, за 30 миль від Нью-Йорка, невеличкий маєток і назвав його Сурмачівка. Тут він знайшов затишок і прихисток,

Тут він мав нагоду вести той здоровий спосіб життя, який десятиліттями пропагував, і спілкуватися зі своїми... бджолами.

Мед – це ще одна візитна картка української «Сурми». «З медом я познайомився в 1927 році, коли один наш чоловік розвів пасіку в Нью-арк Веллей і оголосив, що має мед на продаж. Я до нього написав і він прислав мені в дерев'яній скрині 6 банок по 5 футів. Але з медом не пішло, ніхто не купував. У 1930 році мені вдалося декілько перекопати, щоб купив собі меду для здоров'я. А з 1950 року я мав вже власну пасіку...»

Якщо починав Сурмач з 30 фунтів на рік, то в 90-ті роки він вже продає до 30 тисяч фунтів меду. «Чи то люди помудрішали, що їдять більше меду, чи то моя наука не пройшла даремно?» – запитував він сам себе, тішачись таким «людським прогресом».

Мирон Сурмач був упевнений і всіх перекопував, що людина гідна прожити не менше ста років. Однак, розпочинаючи в дев'яностолітньому віці мемуари на своєму хуторі в оточенні своїх скарбів – тридцять тисяч книг і трьох мільйонів бджіл, осмислюючи й перелистуючи своє життя, він так само не переставав запитувати себе: «Як то я те все пережив? І головне – не відступив ані від української книжки, ані від українського духу?»

І сам же й відповів: «Хтось любить квіти, хтось любить бджоли, хтось любить музику, малюнки, ліси, природу... Все те може він там бачити і тим любоватися, але лише тим, що тут за життя пізнав. І чим більше він у житті пізнав і чим більше віддав людям, тим більше матиме приємності там... Це моє кредо. І дай, Боже, щоб так воно й було...»

Не знав і не відав старий Сурмач, що міне багато років, його «Сурма» занепаде до крайності, і його нащадки без жалю й зайвих розмірковувань продадуть її чужинцям...

15 month IRA Share Certificate Special

UKRFCU.COM
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

*APY = Annual Percentage Yield. 15 Month IRA Share Certificate Special must be opened between February 1, 2016 – April 16, 2016. \$500 minimum balance required to open and earn APY. A penalty may be imposed for early withdrawals. Rate is subject to change without notice. Share Certificate rate accurate as of 02/01/2016. Must be member or sign-up for membership in the USFCU to qualify. New memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location). Federally insured by NCUA.

www.ukrfcu.com

Main Office: 215.725.4430

Somerton Branch: 267.351.4021

*Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!*
Інтернет: www.sumafcu.org

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг' Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Дзеркало

ДИТИНСТВО

*З мого віку дитинство моє – мов роса на долоні.
Там ікони висять і годинники, і дзеркала.
А стежинки до Бога – як сльози: прозорі, солоні,
Наче крапелька моря, що впала з мого весла.*

*З мого віку дитинство моє – мов історія людства:
Дика й ніжна, як равлик. Усяка: лірична, дзвінка.
Там, в минулому, світяться зорі – літаючі блюдця,
І дорога тече, немов повноводна ріка.*

*Пахне кров'ю чорнило моє на піснях покаєнних.
А з дитинства малинно... Ялинка, пиріг, Миколай...
І дзвенять наші душі, мов кимось надщерблені жбани.
Хтось небесний і добрий до них підливає потай...*

Ігор Павлюк

ДОВКОЛА СВІТУ

Прогулюватися вранішньою Прагою – велика розкіш. Можна скільки завгодно торкатися знаменитих скульптур

відають, що одного дня 1410 року до радників Старого міста Праги прийшов незнайомий чоловік на ім'я Гануш з кресленнями й ескізами в руках. Представився знавцем годинникових механізмів, які багато років вивчав у Західній Європі. Запропонував прикрасити Старомістську ратушу такими курантами, яких ще не бачив ніхто й ніде в світі. Говорив настільки переконливо, що радники погодилися, й майстер взявся до праці.

Новина про диво з див розлетілася по всій Празі і в день відкриття курантів на майдані зібралася маса люду. І було на що подивитися. Великий циферблат виблискував золотими колами та лініями, незрозумілими глядачам, що роззявивши роти, вдивлялися в різні дивні-дивні небесні

Час – величина змінна

БИГ-БЕН, ОРЛОЙ ТА ІНШІ

на Карловому мосту, щиро вірячи, що кожен доторк принесе щастя, скільки завгодно милуватися вітражами храму Святого Віта, не гризучись, що треба ж-бо поступитися місцем іншим, і скільки завгодно вслухатися й вдивлятися в незрівнянний Орлой...

У встановлений час тут б'ють дзвони, над курантами відкривається два вікна – перед здивованими глядачами проходять 12 апостолів зі своїм пастирем, але тим часом з'являється силует Смерті, яка смикає за дзвіночок – і пастир повертає голову, ніби йому ще не хочеться йти з цього світу, однак підступна пані з косою принагідно ще раз нагадує, що час, відпущений кожному на цій землі, не вічний. Услід за ними з'явилися й людські вади – Скупий розгойдує свій мішок, Марнота марнот лінкуватоззирається докола... І на завершення вилітає Півень, який сповіщає всім точну годину й повідомляє, що виставу закінчено...

Орлой (у перекладі з чеської «orloj» – баштовий годинник) – це унікальний астрономічний годинник епохи середньовіччя на головній ратуші Праги.

На початку XV століття на Старомістській площі йшла жвава торгівля, і міська управа вирішила помістити годинник на ратуші, щоб городяни не спізнювалися до месси. Годинник мав не тільки нагадувати про час, а й змушувати задуматися про свою душу. Щогодини кістяк, що символізує Смерть, смикає за дзвін, Скупий дзвенить монетами, Зверхник милується собою в дзеркало, і починають свою ходу 12 апостолів...

Легенди й перекази опо-

Наша довідка: Годинник (застаріла назва – дзиґар) – пристрій для вимірювання часу. Більшість сучасних годинників використовують періодичні процеси на зразок автоколивань, історичні ж годинники на кшталт піщаних або водяних використовували для вимірювання проміжків часу, тривалості певного процесу, наприклад, пересипання піску однієї половини в іншу через вузьку щілину. На різних етапах розвитку цивілізації людство використовувало сонячні, зоряні, водяні, вогневі, пісочні, колісні, механічні, електричні, електронні, атомні годинники.

Найзнаменитіші годинники світу, занесено до світової скарбниці культури людства: Биг-Бен (Лондон), Орлой (Прага), Годинник Шепарда (Грінвіч), Квітковий годинник (Женева), Годинник Тисячоліття (Варшава).

Квітковий годинник (Швейцарія)

знаки й фігури, зображені на годиннику... Майстер Гануш пояснював, що означають знаки, які відтворюють рух Місяця, Землі та Сонця, що це за круглий календар з 365 зубцями і 12 місяцями... Здивуванню не було меж, однак годинникар не загордився, а й далі сидів у своїй маленькій майстерні до пізньої ночі й щось креслив та моделював. Його помічник розповідав тим часом усім зустрічним, що майстер готує новий годинник, який буде кращий, ніж той, що на Старомістській ратуші.

І міські радники захвилювалися, бо вирішили, що Гануш готує нові куранти для іншого міста, і слава празького Орлая незабаром згасне... Одного разу майстер засидівся далеко за північ. Раптом хтось постукав у двері, які не були замкнуті. Не чекаючи, відповів, двері різко розчинилися, до кімнати зайшли двоє фігур у чорних балахонах, збили майстра з ніг і він знепритомнів... Помічник, який прийшов вранці, знайшов свого господаря в ліжку з пов'язкою на очах, він бився в гарячці й просив вимі-

кнуту світло. Коли помічник зняв пов'язку, то побачив, що нічні відвідувачі розпеченим залізом випалили майстрові очі. Аби більше ніде й нікому не зміг він подарувати свій Орлой. Таким чином, празький Орлой залишився неповторним і єдиним у світі.

Механічні годинники почали з'являтися в Європі в XIV столітті. Перші з них не мали ані стрілок, ані циферблата, про час доби сповіщав дзвін. Точність їх була невисокою, іноді з похибкою до чверті години. Як джерело енергії, в

них спочатку використовувалася вода, потім – гирі. У XV-XVI століттях величезні дзиґари почали встановлювати на майданах великих міст Європи. Пригадується, з яким захопленням ми, люди, які виростили по той бік Берлінського муру, в 1990-ті роки, під час навчання в Українському Вільному Університеті в Мюнхені, годинами, немов діти, просиджували на Марієн-пляц, щоб побачити дійство, що розігрувалося в певні години на міській ратуші. Щодня, рівно ополудні і о 5-й годині вечора головні куранти міста, побудовані в 1908 році, з допомогою 32 фігурок і 43 дзвіночків протягом 15 хвилин видавали дві окремі театралізовані історії з життя мюнхенців доби XVI століття.

Утім, годинники, як інструменти для вимірювання проміжків часу, менших за добу, та часу дня, використовувалися здавна. На різних етапах розвитку цивілізації людство називало їх по-різному – сонячні, зоряні, водяні, вогневі, пісочні, колісні, механічні, електричні, електронні, атомні... Але першими серед них були сонячні годинники, які визначали час за напрямком тіні. Механізм такого пристрою оснований на тому, що сонце відкидає тінь від предметів і його шлях по небу однаковий в однакові дні різних років. Використовуючи розкреслене коло, можна визначити, котра зараз година. Недоліком їх було те, що працювали вони тільки за ясної погоди й зовсім не були придатні для встановлення часу вночі.

Подорожуючи недавно Південною Кароліною, на узбережжі в Чарльстоні, ми натрапили на такий сонячний

Біля празького Орлоя

Біля годинника на Вежі перемоги та миру в Оттаві (Канада)

На тлі лондонського Биг-Бена

Сонячний годинник-пам'ятник у Чарльстоні (Південна Кароліна)

годинник, але модерний, споруджений зовсім недавно. І доки ми змагалися, хто найточніше визначить час, до нас підійшов старенький дідусь, який прогулювався з внуком по узбережжю, й попросив не сміятися так голосно, бо це – пам'ятник морякам, які не повернулися з моря додому.

Однак в рейтингу найзнаменитіших дзигарів світу під номером один стоїть, безперечно, лондонський Биг-Бен, який внесено до списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Його дзвін «заговорив» 31 травня 1859 року. Биг-Бен величають ще «голосом Англії», хоча офіційна його назва – Годинникова вежа Вестмінстерського палацу. Про назву лондонського Биг-Бена сперечаються до сьогодні. Існує дві версії. Згідно з першою, Биг-Беном (Великим Беном) головний годинник англійської столиці було названо на честь сера Бенджаміна Голла, який керував роботами з лиття дзвонів. За іншою, найважливішою на той момент дзвін – 13,7 тонни – отримав своє ім'я на честь Бенджаміна Каунта, популярного в той час боксера – важковика. Висота вежі, не враховуючи шпилю, – 61 метр. Тривалий час цей годинник вважався найбільшим у світі. Діаметр циферблата – 7 метрів, довжина стрілок – 2,7 та 4, 2 метра. Будівництво розпочалося в 1937 році, під час реконструкції палацу після масштабної пожежі. Чотири циферблати годинника дивляться в різні кінці світу. У нижній його частині, як і годиться, написано латиною: «Боже, бережи нашу королеву Вікторію І». Годинник запустили 21 травня 1959 року. Але сер Едмунд Гримпорт, який будував його, так і не дожив до цього дня.

Як і будь-який годинниковий механізм, Биг-Бен має «похибку» – 1,5-2 секунди, але точність ходу багатотонного механізму Биг-Бена досягається за допомогою монети вагою в 1,5 грама: коли годинник починає відставати, на маятник кладуть старий англійський пенні, який прискорює його рух на 2,5 секунди щодоби.

Цікаво, що напрямком руху стрілок годинника «за годинниковою стрілкою» й «проти годинникової стрілки» використовується для квазівки напрямку кругового руху.

Традиційний цей напрямком збігається з напрямком, за яким рухається тінь горизонтальних сонячних годинників, розташованих у північній півкулі Землі. Однак, існують годинники, у яких стрілки рухаються «проти сонця». Наприклад, у Нью-Йорку на Гаустон-авеню, на даху одного з будинків, стоїть пам'ятник Леніну, за спиною якого видніється циферблат, стрілка якого рухається у зворотньому напрямку. І цей годинник називають «політичним».

Є годинники історичні. Наприклад, годинник Шеппарда або Грінвіча, який висить на воротах королівської обсерваторії в Грінвічі. Створив його в 1852 році Чарльз Шеппард. Британський Грінвіч, що з роками став передмістям Лондона, починався в XV столітті з маленького рибальського селища й був знаменитий насамперед свіжою й недорогою рибою. Місця ці були настільки дикі й незаймані, що англійські вельможі любили тут полювати. Ще пізніше тут постала вілла королеви Анни Данської, яка збереглася до сьогодні. Але найвідоміший він завдяки розташованій тут королівській обсерваторії, через яку проходить Нульовий меридіан. Заснував її Карл II у 1674 році, щоб навчити англійських моряків визначати довготу за розміщенням зірок. А зробив знаменитим Джордж Грей, бо саме з його ім'ям пов'язано «винайдення» Грінвічського чи Нульового меридіану.

Цей англійський математик й астроном багато років працював тут директором обсерваторії. Основні його наукові праці лежать у площині небесної механіки, практичної астрономії та оптики. Однак найбільшим «винаходом» його життя є «Нульовий меридіан» – меридіан, що проходить через Грінвічську обсерваторію й ділить нашу земну кулю на північ. Годинник же Шеппарда знаменитий тим, що став першим годинником, який наочно демонструє час, від якого ведуть відлік по всій планеті.

Найточніший годинник, напевне, все-таки, швейцарський. А найзапашніший – швейцарський квітковий. Діаметр женецького квітового годинника всього п'ять метрів, зате він має найбільшу секундну стрілку в світі – 2,5 метра (!). Ходовий механізм його повністю сховано під землею, на поверхню виведено тільки вісь, на якій укріплено стрілки. Щоб по годинах можна було орієнтуватися, вночі їх спеціально підсвічують з усіх боків. Кожен рік зовнішній вигляд годинника змінюється, але кількість квітів (6500 штук) завжди однакова. Його встановили в 1955 році – на честь майстерності швейцарських годинників.

Люди з давніх давен прагнули не тільки виміряти час, але й намагалися осмислити його природу. Що таке час? Відповідь на це запитання шукало не одне покоління філософів, астрономів, фізиків, математиків, богословів, поетів... Причому кожний епосі властиве своє уявлення про природу часу й способи його вимірів.

Геракліт Ефеський, який жив на межі VI і V століть до народження Христа, писав що світ повен суперечливостей і змін, але час плине незмінно. Його знаменита фраза «В одну ріку не можна ввійти двічі» так само сприймається

сьогодні, як і два з половиною тисячоліття тому. Філософ-ідеаліст Платон вважав, що в світі все повторюється через певні проміжки часу й розширюється по спіралі...

Сучасні американські вчені, яких підтримує найбагатша особа планети Білл Гейтс, вважають, що обраховувати час варто вже не роками, не десятиліттями і навіть не століттями. Вони замахнулися на тисячоліття і вже працюють над годинником 10 000 Year Clock. Так що незабаром на заході Техасу буде розміщено годинник, стрілка якого робитиме один крок на 100 років. 10 000 Year Clock буде поміщено у віддалену печеру в горах Сьєрра Д'ябло. І хоча вікова стрілка переміщуватиметься на одну позицію кожні сто років, туристи зможуть чути передзвін їхніх курантів щоденно.

Мета такого проекту – спонукати людей мислити тривалішими категоріями. До свого столітнього ювілею вони продемонструють модель планетної системи, яка працює на годинниковому механізмі. Крім Сонця й планет, на ній буде представлено космічні апарати, запущені в XX столітті. Особливі «дійства» заплановано на десятий, тисячний і десятитисячний ювілеї, які автори проекту заповідають своїм нащадкам, наступним поколінням.

Варшавський «Годинник тисячоліття» ввійшов до Книги рекордів Гіннеса, як найвищий у світі баштовий годинник. Виготовлений у 2001 році й вмонтований у вежу на 42-му поверсі палацу науки й культури, на висоті 165 метрів, він показує час водночас у 24 столицях світу.

У Парижі на вокзалі Сен-Лазар ми бачили скульптурний годинник, який називається «Час для всіх». Як би ви не запізнювалися, він примушує зупинитися.

Автор цієї композиції Арманд П'єр Фернандес був не лише талановитим митцем, а й добрим психологом. Створюючи «Час для всіх», він хотів показати тлінність буття, скороминущість життя і примусити всіх, хто приїздить чи від'їздить з міста, задуматися над тим, що іноді потрібно призупинитися. Аби осмислити вже прожите, озирнутися назад і зробити вслід за великим Альбертом Ейнштейном висновок, що час – величина змінна. Або просто завмерти так само, як завмирають стрілки цього годинника, зупинитися й відповісти самому собі на дуже просте запитання: «Куди я йду й навіщо?»

Бо жоден найсучасніший, найточніший, найзапашніший пристрій виміру часу ніколи не зможе повернути назад жодної миті вашого життя, яка промайнула...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

Download our App!

Завантажте наш мобільний додаток для всіх ваших фінансових потреб

Search for **Ukrainian Federal Credit Union**

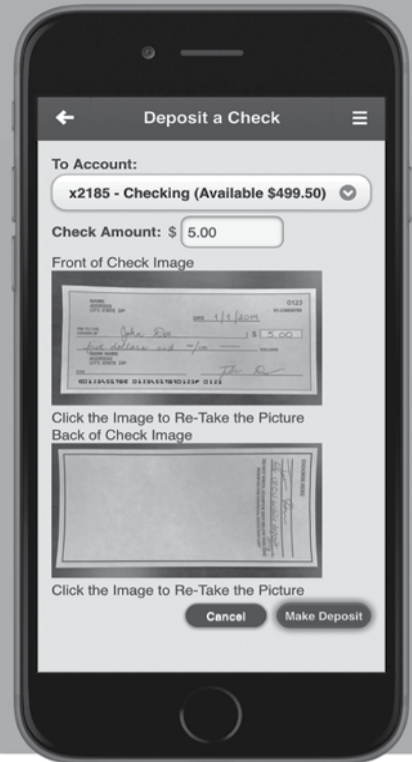

Download on the
App Store

GET IT ON
Google play

- ▶ Deposit checks
- ▶ View balances
- ▶ Make transfers
- ▶ Pay bills & more!

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

www.rufcu.org 877-968-7828

MAIN OFFICE: 824 EAST RIDGE ROAD | ROCHESTER, NY 14621 | (585)544-9518

12 Branch Offices To Serve You

ALBANY, NY (518)266-0791 AMHERST, NY (716)799-8385 BOSTON, MA (781)493-6733 BUFFALO, NY (716)847-6655 CLEVELAND, OH (440)842-5888 FEDERAL WAY, WA (253)237-5293 PORTLAND, OR (503)774-1444 SACRAMENTO, CA (916)721-1188 SYRACUSE, NY (315)471-4074 VANCOUVER, WA (360)597-2096 WEBSTER, NY (585)545-6276

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Заповіти, трасти

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

ХОЧЕТЕ МАТИ АВТОРСЬКИЙ, СУЧАСНИЙ,
НАСИЧЕНИЙ ІНФОРМАЦІЄЮ ЧАСОПИС –
ПЕРЕДПЛАТИТЬ "НОВУ ГАЗЕТУ"!

NOVA ГАЗЕТА

продовжує передплату

Передплатна ціна:

На рік - 90 доларів
На півроку - 50 доларів
На три місяці - 30 доларів

Виріжте цей купон і разом з чеком або
"мані-ордером" надішліть до редакції за адресою:
64-15 DIETERLE CRES., REGO PARK, NY 11374

КУПОН ПЕРЕДПЛАТИ

Прошу передплатити для мене _____ (вказати прізвище та ім'я)

"Нову газету" на _____ (вказати термін)

І надсилати за адресою _____

(вказати точну поштову адресу)

Чек ("мані-ордер") на суму _____ додається
(вказати точну суму)

Allstate

You're in good hands.

ВІДОМА В АМЕРИЦІ ТА ЗА ЇЇ МЕЖАМИ
СТРАХОВА КОМПАНІЯ ALLSTATE ПРОПОНУЄ
СТРАХУВАННЯ ЖИТТЯ, НЕРУХОМОСТІ,
АВТОМОБІЛІВ ЗА ДОСТУПНИМИ ЦІНАМИ.

ДАЄМО ПОРАДИ
ТА БЕЗПЛАТНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

РОЗМОВЛЯЄМО УКРАЇНСЬКОЮ,
АНГЛІЙСЬКОЮ, РОСІЙСЬКОЮ МОВАМИ

ВСЕ РОБИМО ШВИДКО
ТА ЯКІСНО

ЗВЕРТАТИСЯ ДО ОКСАНИ ЗА ТЕЛЕФОНОМ:
(631) 288-5777

УКРАЇНСЬКИЙ ІММІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР

Заснований 1992

PALLADA

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працедавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шести років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз
- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003

Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

"Нова газета" - український громадсько-політичний тижневик. Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку. Видавець і головний редактор - Валентин Лабунський. Власний кореспондент у США - Катерина Кіндрас. Власний кореспондент в Україні - Василь Туглук. Дизайн - Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly. Established October 2008 in New York. Publisher and editor-in-chief - Valentyn Labunsky. Correspondent in USA - Kateryna Kindras. Correspondent in Ukraine - Vasyl Tuhluk. Design - Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints with the author of a printed material. Authors of printed materials are fully responsible for the content of their commercial Ads. Editorial Office: 64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374. Advertising Department: Tel.: 917-324-0359. E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com. Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO. Ціна договірної.

Фотогалерея «НГ»

ВИШИВАНКА В ПАРИЖІ

Відома українська дизайнерка одягу та стиліст Оксана Караванська представила днями на подіумах Франції одразу дві свої колекції. Унікальними роботами, які стали продовженням її теми «Vyshyvanka Couture третього тисячоліття», захоплювалися учасники та гості добродічного вечора на підтримку Українського Католицького університету в знаменитому готелі The Westin Paris – Vendôme, що неподалік Лувра.

А нову колекцію вечірніх суконь «Український Haute Couture» уперше побачили в місті-сателіті Парижа – Санлісі. В містичній атмосфері старовинного абатства,

у променях вечірнього сонця український орнамент сприймався по-особливому й навіював певні асоціації. Річ у тім, що абатство Святого Венсана в 1065 році заснувала королева Франції Анна Ярославна, донька київського князя Ярослава Мудрого й шведської принцеси Інгерди. Власне, Анна Ярославна була однією з тих великих жінок, які надихнули Оксану Караванську на створення цієї колекції вечірніх суконь – самодостатніх та неординарних, вишуканих і водночас таких, які можна носити не тільки на подіумах і які прекрасні поза модою й часом.

Фото Юрія Білака

Полагоджуйте всі банківські справи через інтернет

- Перегляд своїх рахунків
- Перевірка вкладів
- Електронні оплати рахунків
- Електронні щомісячні звіти

Без оплат

Безпечно

Доступно 24/7

Надійно

Просто

www.selfreliance.ny.org

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК Федеральна Кредитова Кооператива

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне б'юро: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

Вигідно розташовані філії:

Kerhonkson:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845.626.2938
Fax: 845.626.8636

Uniondale:

St. Vladimir Parish Center
226 Uniondale Avenue
Uniondale, NY 11553
Tel: 516.565.2393
Fax: 516.565.2097

Astoria:

32 01 31st Avenue
Astoria, NY 11106
Tel: 718.626.0506
Fax: 718.626.0458

Lindenhurst:

Holy Family Ukrainian
Catholic Church
225 North 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631.867.5990
Fax: 631.867.5989

